

Otrdiena ● 2017. gada 31. oktobris

CENA tirdzniecībā 0,65EUR

Trešo reizi nenogāzt ◀ 5.

Īsziņas

Rugājieši izcīna uzvaru

Konkursa "Šodien laukos" otrajā norises gadā uzvaras laurus klašu grupā plūkusi Rugāju vidusskola, tādējādi balvā iegūstot ekskursiju 1000 eiro vērtībā. Kopumā konkursa sešu lielo uzdevumu veikšanai dalību bija reģistrējušas 30 klases un 53 individuālie dalībnieki – pavism 427 skolēni. Konkursā, kas ilga no februāra līdz oktobrim, piedalījās skolēni vecumā no 12 līdz 16 gadiem.

Amatnieku nedēļa

Balvos

Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas kolektīvs šo nedēļu pavadis Amatnieku nedēļas noskaņās. Plānotas dažadas aktivitātes, piemēram, otrdien skolēni un pedagoģi tiksies ar modes un stila speciālistu Andri Ruskuli, bet ceturtdien svinēs Amatnieku svētkus.

Bezmaksas seminārs

31.oktobrī plkst. 11.00 Balvos, Brīvības ielā 46a (2.stāva zālē), ikviens interesents aicināts uz Valsts ieņēmumu dienesta (VID) bezmaksas semināru par izmaiņām nodokļu jomā 2018.gadā. Atgādinām, 2017.gada jūlijā Saeima apstiprināja vairākus likumprojektus, kas nozīmē, ka ar 2018.gada 1.janvāri gan uzņēmējus, gan privātpersonas skars būtiskas izmaiņas.

Paraksta līgumu

Pagājušajā nedēļā Ārlietu ministrijā parakstīti Latvijas un Krievijas valstu robežu demarkācijas gala dokumenti – Demarkācijas karte, Robežas apraksts, Robežīmju protokoli, Robežīmju koordinātu un augstuma katalogs un Noslēguma protokols. Zīmīgi, ka vairāki "Vaduguns" lasītāji to vērtē kā epilogu zaudētajai Abrenei.

Sesija Sakrālās kultūras centrā

No 3. līdz 5.novembrim Balvu Sakrālās kultūras centrā notiks sesija, kurā programmā paredzētas Bībeles studijas, dievkalpojumi, lūgšanu vakari, sadraudzība ar citiem kristiešiem, sarunas ar priesteriem.

Nākamajā
Vadugūnī

● Aizvadīta pirmā vasaras sezona
Kā klājies veikparkam Balvos?

● "Mana sirds ir Tavas mājas..."
Sudrabkāzu balle nosvinēta

Foto - E.Gabranovs

Atvadās no prāvesta. Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis uzsvēra, ka ziedu nolikšana uz kapu kopīgas ir Dieva godam un pateicībā par prāvesta Alberta Budžes darbu. "Tādam ir jābūt mūsu nodomam," paskaidroja bīskaps.

"Atvērsim savas sirdis..."

Edgars Gabranovs

Sestdiens Tilžas katoļu baznīcas dārzā zemes klēpī guldiņa prāvestu, kultūrvēsturnieku un sabiedrisko darbinieku Albertu Budži. Priesteri, tostarp Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis, klātesošajiem atgādināja, ka būtiska ir ticība mūžigai dzīvei: "Nomirst tikai miesa, bet dvēsele aiziet pie Dieva, iesāk jaunu dzīvi Debesu valstībā. Cienījamais prāvests turpina dzīvot mūsu vidū, tikai mēs to nevaram uztvert ar savām miesas acīm. Te vajadzīgas ticības un garīgas acīs..."

Bīskaps Jānis Bulis mudināja Svēto Misi upurēt prāvesta Alberta Budžes dvēselei. Viņš uzsvēra, ka klātesošie ir pulcējušies uz bērēm, īpašām bērēm: "Priestera laicīgās dzīves augļus noliecam uz altāra Dievam. Viņa dzīve un vienlaicīgi soli pa solim tuvošanās nāvei sākās 1930.gada 26.janvārī Rīgā. Bija vajadzīga drosme, lai baznīcas vajāšanas laikos – 1952.gadā – iestātos Garīgajā seminārā. Šis lēmums sekot Kristum no viņa puses bija nelokāms līdz pat mūža galam." Tāpat bīskaps pastāstīja par A.Budžes laicīgās dzīves ceļu uzsverot, ka priesteri raksturoja intelektuālu gudrību: "Viņš ilgojās, lai tauta, kura dzīvo Latvijā, vienmēr stāvētu uz patiesu vērtību pamata."

Bīskaps pateicās tiem, kuri A.Budži atbalstīja: "Viņš pats vēlējās

strādāt un neiet pelnītā atpūtā. Vairākas reizes to viņam biju piedāvājis, bet A.Budžs vēlējās strādāt, kamēr nokritis. Tā tas arī notika 25.oktobra pēcpusdienā, kad neviens vairs nevarēja palīdzēt. Tāda diena, tāda stunda pienāks mums visiem. Kāds ievērojams cilvēks savulaik vēlējās, lai viņa zārku nes ārsti. Visi brīnījās: "Kāpēc?" Tāpēc, lai pierādītu un parādītu, ka viņi nevar izglābt cilvēku no nāves. Vecums ir smags laiks. Mazu bērnu, kad piedzimst, ir viegli pacelt, viņam palīdzēt. Ar vecu cilvēku vajag daudz pacietības." J.Bulis nešaubās, ka priesteri *otrā krastā* sagaidīs tie, kurus viņš savulaik izvadījis uz Mūžīgās atdusas vietu: "Cilvēks ir vienīgā būtne pasaulē, kurš ne tikai mirst, bet arī zina, ka nomirs. Mums katram jāieņem nostāja Dieva priekšā. Viena no tām ir tā, kuru māca Baznīca, sludina priesteri draudzēs. Ir Debesu valstība, kā arī pazušanas vieta, ko sauc par elli. Zemes dzīve ir Dieva dāvana mums, kas aicina mūs sadarboties Mūžīgai dzīvei. Izmantosim laiku, kas mums ir atvēlēts, turklāt pēc iespējas labāk. Lai Dievs jūsu ģimenēs ir pirmajā vietā, tad viss pārējais. Dievam ir pietiekami žēlastības priekš katra. Problema ir tā, ka mēs paņemam caurus traukus un nevaram piepildīt tos ar žēlastību. Trūkst ticības, trūkst pārliecības, trūkst praktiskās garīgas dzīves, kad cilvēks steidzas uz baznīcu, kad cilvēks lūdzas mājās. To arī sludināja A.Budžs. Atvērsim savas sirdis, lai Dieva vārds ienāktu mūsos. Āmen!"

* Turpinājums 10.lpp.

Triju
valstu
cikstoni -
devīto
reizi
Balvos!

Kaimiņu
veiksmes
stāsti.

4. lpp.

Līdz LATVIJAS
simtgadei
382 dienas!

Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Pasaule vienmēr ir *vārjusies*, un aizvien kaut kur ir *karstie punkti*. Tā laikam būs mūžīgi. Šobrīd satraukti runā par notikumiem Spānijā. Pēc rudeni notikušā referendumā, kurā 90% vēlētāju pieprasīja neatkarību, Katalonijas parlaments ir nobalsojis par neatkarības pasludināšanu no Spānijas. Ir arī *otrās puses* mītiņi ar ne mazāk kaismīgām runām un prasījumu saglabāt Spānijas vienotību.

Pabūt Katalonijā bija izdevība kā tūristei jau pirms vairākiem gadiem. Mēs ilgi likumojām ar autobusu pa šaurajiem kalnu ceļiem, gides raitā stāstījuma pavadīti. Viņa daudz ko stāstīja, un atmiņā palikusi doma, ka kataloniešus nedrīkst saukt par spāniem, jo viņi sevi par tādiem neuzskata. Viņu dzīvesveids, darbs, mācības un izglītošanās esot atšķirīga no pārējās Spānijas. Viņi ir lepni par sevi, dzīvo atsevišķā reģionā un ir katalonieši! Vēstures likloči gan bijuši bargi, jo dažādo režīmu maiņā Katalonija bija atguvusi un arī zaudējusi politisko neatkarību.

Mītiņi, lozungi un cilvēku pūļi Spānijā neviļus liek vilkt paralēles ar Latvijas politisko dzīvi. Bija laiks, kad arī mēs cīnījāmies par neatkarību un gribējām sagaidīt citu valstu izpratni un atbalstu. Vienā zījā pasaulē nekas nav mainījies: brīvību nedāvina, brīvība ir jaizkaro!

Latvija

Patvēruma meklētāji Latviju neizvēlas. Eiropas dienvidos izmitinātie pārvietojamie patvēruma meklētāji atsakās ierasties Latvijā, turklāt viņu pārvešanu uz Latviju apgrūtina sadarības problēmas ar vietējām varas iestādēm. Tā paziņojusi Iekšlietu ministrija. Atbilstoši ES pārvietošanas programmai uz Latviju līdz 15.septembrim bija pārvietotas 346 personas. Tas nozīmē, ka vēl jāuzņem 185. Patvēruma meklētāju galvenās izcelmes valstis 2016.-2017. gada bija Sīrija un Eritreja.

Starp bagātākajiem pirmo reizi ari Šlesera dēls. Latvijas lielāko pelnītāju vidū šogad pirmo reizi iekļuvis bijušā politiķa Aināra Šlesera dēls Edvards, nopolnot 10,787 miljonus eiro. Tādējādi viņš Latvijas 100 lielāko pelnītāju sarakstā ierindojies 6.vietā. Bagātāko cilvēku godā viņš ierindojies pirmo reizi. Šo godu viņam sarūpējusi SIA "Regma 1", kurā viņam pieder 70% kapitāldaļu. Pārējie 30% pieder Aināram Šleseram, viņa sievai un otram dēlam. Pērn "Regma 1" strādāja ar 15,41 miljona eiro konsolidēto peļņu. Uzņēmums oficiāli nodarbojas ar finanšu pakalpojumiem, taču peļņu generējis vesels kompāniju tīkls.

Pēdējos gadus Edvards Šlesers darbojies ari kā Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) pārstāvis Indijā un Dienvidaustrumāzijā.

Cilvēktirdzniecības upuru skaits aizvien palieinās. Latvijā atklāto cilvēktirdzniecības gadījumu skaits turpina palielināties. Visvairāk upuru iesaistīti fiktīvajās laulībās un seksuālā izmantošanā, taču pēdējos gados palielinājies piespiedu darba upuru skaits. Cieš ne tikai sievietes - arvien biežāk cilvēktirdzniecības upuri noslēgti vīrieši un diemžēl arī nepilngadīgie. 2014.gadā bija uzsākts viens kriminālprocess, 2017.gadā ierosināti jau seši kriminālprocesi pēc Krimināllikuma 154.panta pirmās daļas.

Šogad Latvijā identificēti 14 cilvēktirdzniecības upuri, to skaitā sešas sievietes, kas iesaistītas fiktīvajās laulībās. Seksuālai izmantošanai noslēgti pieci upuri, divi no tiem - nepilngadīgie. Savukārt piespiedu kārtā nodarbināti trīs cilvēki. Patiesībā šo upuru skaits ir daudz lielāks, jo ne jau visus gadījumus izdodas atklāt.

Aiztur izklaides vietas īpašnieku, administratori un grāmatvedi. Rīgā par sutenerismu organizētā grupā Valsts policija aizturējusi trīs personas, kuras nodarbinājušas vismaz 10 sievietes. Aizdomās par sutenerismu vairāku gadu garumā kāda legāla biznesa aizsegā aizturēja trīs personu grupu. Personas piedāvājušas prostitūcijas pakalpojumus ārvalstu pilsoņiem, un pastāv aizdomas, ka ar šo rūpalu gūti noziedzīgie līdzekļi, kas iegūti gan skaidras naudas uzkrājumos, gan kustamā un nekustamā mantā.

(Ziņas no ziņu portāliem www.delfi.lv un www.tvnet.lv)

Modernes, pārvietojamas un padomju laika mazmājiņas

Kādas ir publiskās tualetes mūspusē?

Artūrs Ločmelis

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Rūpējoties par vietējiem iedzīvotājiem un pilsētas viesiem, ikvienu blīvāk apdzīvotā vietā nozīmīgs objekts ir publiskās tualetes. Laikraksts "Vaduguns" devās lūcot uz mūspuses novadu centriem, vai iedzīvotājiem pieejamas publiskās tualetes un kādā tehniskā stāvokli tās ir?

VIĻAKA

Šķiet, vismaz dotajā brīdī vislabākā situācija ar publiskajām tualetēm ir Viļakā. Pilsētā ir divas ikdienā pieejamas tualetes ēkas un vēl trešā - pie estrādes, kas atvērta pasākumu laikā. Centrālā tualete atrodas pie autoostas. Tā ir kapitāli izremontēta, ar pietiekami lielām, gaišām un apsildāmām telpām, kur uzstādīti tualetes podi, pisuārs, izlietnes un personāla telpa. Tualetē ir divas ieejas, no kurām viena telpa pielāgota arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

Otra publiskā tualete ir pietīcīgāka, kas atrodas Pļavu ielā. Arī šajā tualetē ir divas telpas ar atsevišķām ieejām, un tur iedzīvotājus sagaidīs *romantika* ar grīdā izveidotiem caurumiem - bez tualetes podiem, izlietnēm un invalidiem pielāgotām ērtībām. Tajā pašā laikā ēkas fasāde ir izremontēta un izskatās visnotaļ labi. Turklāt pilsētā jau ir viena moderna publiskā tualete, tādēļ šai tualetei, kas atrodas nostāk no centra, lielas prasības nemaz nav vajadzības izvirzīt.

Ar publiskajām tualetēm Viļakā gan ik pa laikam atgādās kāda nelaimē - tās iecienījuši huligāni. Viļakas novada pašvaldības Tehnikās nodaļas vadītājs MĀRTIŅŠ RĒDMANIS stāsta, ka centrālā tualete gan dedzināta, gan arī demolēta. Piemēram, bojātas durvis (attēlā), nemaz nerunājot par tualetes telpās izsvaidītiem sasistiem stikliem un apsmērētām sienām, kas notiek regulāri. Retāk, bet *tusīji* notiek arī tualetē Pļavu ielā. Rezultātā materiālus zaudējumus cieš pašvaldība, bet vietējiem iedzīvotājiem un pilsētas viesiem pēc šādām reizēm jāapmeklē ne tajā labākajā kārtībā esošās tualetes. Pateicoties izvietotajām videonovērošanas kamerām, vainīgie gan noskaidroti un ierosinātas kriminālīlietas. Tādēj

"Viļakas centrālā tualete gan dedzināta, gan demolēta. Pateicoties izvietotajām videonovērošanas kamerām, vainīgie noskaidroti un ierosinātas kriminālīlietas."

ikvienam sveša īpašuma bojātājam sev jāuzdod jautājums: "Vai tiešām ar savu vārdu un uzvārdu vēlos iekļūt policijas ziņu slejā kā tualetes demolētājs?"

BALTINAVA

Baltinavā publiskās tualetes ēka atrodas centrā, Slimnīcas ielā. Baltinavas novada domes priekšsēdētāja SARMĪTE TABORE stāsta, ka tā ir kapitāla kieģeļu ēka, tualete ir izmantojama, bet celta jau padomju laikos un tai nepieciešami remontdarbi. "Sarežģījumus gan rada tas, ka ēka atrodas uz privātīpašnieka zemes. Jebkurā gadījumā centīsimies situāciju risināt un ir doma tualeti remontēt, galvenokārt veicot ēkas iekštelpu remontdarbus," stāsta S.Tabore.

RUGĀJI

Rugājos ir vairākas pārvietojamās tualetes, no kurām viena atrodas pie autobusu pieturas (attēlā). Savukārt atsevišķas uzbūvētas ēkas, kas paredzētas publiskās tualetes vajadzībām, nav. Rugāju novada domes priekšsēdētāja SANDRA KAPTEINE skaidro, ka pašvaldība šādu tualeti ari neplāno būvēt. Tas tādēj, ka jaunie Ministru kabineta noteikumi paredz stingrākas prasības decentralizēto kanalizācijas sistēmu apsaimniekošanai ciemos un pilsētās, kā arī nosaka to reģistrēšanu. Jaunā prasība attieksies uz ikyeniem ciemā vai pilsētā reģistrētu īpašumu, ja tas nav pieslēgts centralizētai kanalizācijas sistēmai. "Zinot, ka stāsies spēkā jaunie noteikumi, atsevišķu publiskās tualetes ēku neplānojam būvēt. Tādā gadījumā tualete būtu jābūvē vietā, kur atrodas visi nepieciešamie komunikācijas tīkli, nevis tur, kur vēlas pašvaldība. Mēs veiksmīgi izmantojam pārvietojamās tualetes, uzstādīta arī noteikūdeņiem un kanalizācijas ūdeņiem paredzēta muca. Turklāt Rugājos publiskās tualetes lietotāju skaits nav nemaz tik liels," skaidro S.Kapteine.

*Turpinājums 9.lpp.

Vai atbalstāt mazo skolu optimizāciju?

Viedokļi

Grib likvidēt pēdējo, kas palicis

SILVIA BUKLOVSKA, Baltinavas novada iedzīvotāja

Nesen portālā "Facebook" izlasīju, ka Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) plāno optimizēt Latvijas skolu tīklu jeb slēgt vismaz 100 skolas, jo skolēnu skaits klasē nesasniedz 15 vienības (lai gan tas būdot nevis IZM, bet gan pašvaldību kompetencē, kuru skolu slēgt, kuru atstāt). Ar to tiek draudēts jau krietni sen, taču nu mana sirds ir pilna.

Sāku domāt, ko gan laukiem patiesībā nozīmēs šo skolu slēgšana? Pati dzīvoju tādos lau-

kos. Esmu mamma trīs skolēniem tieši tādā mazā lauku vidusskolā un esmu kategoriski pret to, ka mani bērni varētu turpmāk mācīties lielā, lai gan droši vien modernā, ar augstām tehnoloģijām apriņķotā pilsētas skolā. Kā zināms, bērnu personības attīstību labvēlīgi ietekmē ne tikai moderni aprīkotas klases izmantošana, bet, pirmkārt, individuāla pieejā un izpratne par bērnu psiholoģisko, emocionālo un fizisko stāvokli, kas ir jebkuras sadarbības pamatā. Ne tikai esmu pārliecīnāta, bet arī zinu, ka mūsu vietējās skolas pedagogi labi pazist manus bērnus un katru skolēnu skolā. Viņi zina, no kādām ģimenēm nāk bērni, un nepieciešamības gadījumā spēj būt lielisks atbalsts bērnam. Mazo skolu pedagogi pilda arī psihologu un sociālo darbinieku funkcijas. Un neviens man nespēs iestāstīt, ka klasē ar 20-30 skolēniem tas ir iespējams.

Turklāt lielākā daļa lauku skolu, pateicoties aktivai dalibai Eiropas struktūrfondū projektos, labiekārtojušas dabaszīnību kabinetus, pilnveidojušas skolu materiāli tehnisko bāzi, kā arī paaugstinājušas skolotāju kompetences un profesionālitāti. Ja apkopotu datus par slēdzmajās skolās ieguldīto ES fondu, kā arī valsts un pašvaldību līdzfinansējumos iztērēto naudu, kas droši vien skaitāma miljonos, tad rastos jautājums - kur te beidzas ilgtermiņa plānošana un sākas Eiropas un valsts naudas šķēršļešana? Kā vārdā regulāri tika tērēta šī nauda, ja paralēli tiek runāts par šo skolu slēgšanu?

IZM interneta vidē apgalvo, ka mazās skolas nespēj nodrošināt pietiekami atbilstošu un kvalitatīvu izglītību. Gribas zināt, vai tie ir tikai emocionāli apgalvojumi, vai arī balstīti uz kādiem objektīviem pētījumiem? Gluži otrādi, personīgi pazīstu mazu (patiesām mazu skolīnu) pedagogus, kuri ar lieliskām sekmēm gatavojuši skolēnus valsts līmeņa olimpiādēm un konkursiem. Un tie nav unikāli izņēmumi, tā ir mazo skolu veiktā statistika.

Pirms pāris gadiem vairāki desmiti tieši šādu lauku skolu, kuras pašlaik ir zem Damokla zobena, piedalījās iniciatīvā "Pārmaiņu iespēja skolām". Šī iniciatīva neapgāzami pierādīja, cik svarīgas lauku attīstības saglabāšanai ir mazās lauku skolas. Tās darbojas ne tikai savu pamatfunkciju pildīšanai, bet nereti ir arī lauku kopienu dzīvības un kultūras centri. Baltijas Sociālo zinātņu institūts paralēli iniciatīvai veica pētījumu par šo skolu unikālo darbību un tās rezultātiem. Ja valdība no vienas puses runā par lauku attīstību un gatavo dažādas Lauku attīstības programmas, bet no otras plāno likvidēt lauku kultūras un izglītības centrus jeb skolas, tad man sāk rasties pamatootas aizdomas, ka plānotajiem kaut kas nav kārtībā ar logisko domāšanu.

Mums, lauciniekim, jau tā ikdienā jāsaskaras ar dažādiem izaicinājumiem - jātrec savas mašīnas pa izdangātām, gadiem neremonētēm ceļiem (sabiedriskais transports laukos arī ir uz pamiršanas robežas), jācīnās par to, lai

neslēgtu vienīgo bankomātu novadā, turklāt pakāpeniski tiek slēgtas vai optimizētas (ak, šis lieliskais, visu piesedzošais un tik nevainīgais vārdiņš) slimnīcas un dažādu iestāžu filiāles. Un tagad mums grib atņemt pēdējo, kas vēl palicis - skolas.

Ja Staļins savulaik nekautrējās savai sistēmai neērtus cilvēkus sadzīt lopu vagonos un aizsūtīt uz Sibīriju, tad 21.gadsimtā līdzīga rakstura represijas, kad intelekts un personība kļūst nerentabli, tiek piesegtas ar vārdiem 'optimizācija', 'globalizācija' un 'līdzekļu taupīšana'.

Es esmu savas valsts patriote. Neesmu aizbraukusi uz svešām zemēm lielākas peļņas meklējumos, lai gan mums kā jebkurai daudzberņu ģimenei Latvijā neklājas viegli. Arī bērni cenšos ieaudzināt mīlestību pret savu zemi, cieņu pret valsti un tās likumiem. Ja patiesām valdība nolems slēgt apdraudētās skolas, tad šis nebūs likums, kurš izsauks cieņu manās acis.

Lauki nav tikai zemes hektāri, aparto tīrumu skaits, meži un lopi, kas staigā pa pjavām. Tie ir neatņemams Latvijas kultūrenomēns un nelielās valsts stūrakmens. Lauku skola ir dabiska šīs mozaīkas sastāvdaļa par spīti tam, ka reti kurā lauku skolas klasē ir vairāk par 15 skolēniem.

Cienījamie skolotāju arodībības pārstāvji! Vai jums nav kas sakāms šajā jautājumā? Vai arī jūs skolotājus organizējat uz streiku tikai tad, kad ir runa par nepietiekamu finansējumu pedagogu algām? Mīļas lauku skolas! Mēs taču neklusēsim!

Par mazām skolām cīnās darbavietu dēļ

LAURA ŠAKINA, bijusī Šķilbēnu pagasta iedzīvotāja

Manuprāt, maza lauku skola izglītības kvalitātē nespēj mēroties ar pilsētu skolām, īpaši ģimnāzijām, tāpēc šo skolu skaita samazināšana, ķemot vērā arī sarūkošo bērnu skaitu laukos,

šķiet tikai loģiska. Pati esmu beigusi 9 pamatskolas klases Rekavā, bet vidusskolu jau absolvēju Rēzeknē un varu teikt, ka izglītības kvalitātē bija liela atšķirība. Saproto, ka šāda salīdzināšana ne vienmēr ir korekta, jo pilsēta ir pilsēta, un laukos nav tik daudz izglītības resursu, taču mans mērķis ir rosināt kaut mazu paškritiku lauku skolotāju vidū, kas šķiet mazliet apsēsti ar sevis slavēšanu optimizācijas draudēnā.

Lauku skolas bieži lielās, ka katru gadu tiek sasniegta tāda un tāda vidējā atzīme, un tik un tik sastājušies augstskolās. Diemžēl netiek veikts pētījums, kas tās ir par augstskolām un cik jaunieši izkrīt pēc pirmajām sesijām. Piemēram, ir atšķirība starp Rēzeknes Augstskolas Ekonomikas fakultāti un Stokholmas Ekonomikas augstskolu Rīgā. Otrajā stājas tie, kas sevi motivē un iet uz priekšu pašu spēkiem, viņu sasniegumi ir 90% uzcītība un 10% - lauku skolotāju darbs. Nu jau astoņus gadus esmu ārzemēs - tikko uzsāku studijas Lielbritānijā, kādu laiku mācījos arī Austrālijā. Pagājušajā rudeni apmeklēju programmatūras kursus Rīgā un ievēroju, ka divdesmitgadīgajiem Rīgas ģimnāzistiem ir labāks britu akcents nekā man. Nekas nav ne-

iespējami, taču būs grūtāk, ilgāk jāpastrādā, ja līdz 16 gadiem esi klausījies angļu valodas akcentā, ko māca skolotājs, kas beidzis Daugavpils augstskolas Balvu filiāli.

Liela daļa lauku pedagogu nevis pašaizliezdīgi strādā, kā viņiem pašiem tīk izteikties, bet gan nosēž savu laiku līdz pensijai, lai nevajadzētu kustināt smadzenes un prātot, kur meklēt darbu. Lielās, labās skolās tā nenosēdēt konkurrences dēļ, līdz ar to tur būs labāka izglītības kvalitāte. Par mazajām skolām cīnās darbavietu dēļ, nevis jauniešu iespēju vārdā, un tas ir savīgi.

Diskutējot par mazajām skolām un iespējamāmācīties skaitliski mazās klasēs, nereti piemin privātskolas, kurās bērni mācās pēc Montessori vai eksperimentālām mācību programmām. Taču ir muļķīgi šādas skolas salīdzināt ar iznīkstošām Latgales pamatskolām, kurās strādā padomju laiku skolotāji, kuri nereti par tādu Montessori pat nav dzirdējuši, bet klaigā par bērnu skaitu klasē kā kvalitātes rādītāju. Šī skolas izvēlas citas metodoloģijas, nevis bērnu skaita klasē dēļ. Pats fakts, ka lauku pedagogi nezina atšķirību, jau pierāda, cik šaurs ir redzesloks.

Esmu ļoti pateicīga matemātikas skolotājai

Klavdijai Ivļevai par zināšanām, bet galvenais – par entuziasmu pret darbu. Tas man tagad diki noder, rasējot un rēkinot. Tajā pašā laikā es arī jūtu robūs, kas radušies personības veidošanās laikā neprasmīgu skolotāju dēļ. Kā gan skolotājs var rosināt interesu pret priekšmetu, ja pats to nemil, nesaprot jauniešus, negrib progresa? Pieauguša, veiksmīga, laba cilvēka piemērs jaunietim ir vērtīgāks nekā vidējā atzīme 9,9 balles, taču to, redz, nevar izmērīt un pavincināt optimizācijas priekšā. Manuprāt, ar dažiem izņēmumiem lauku skolotāji lielākoties ir pārāk iesikstējuši, lai būtu spējīgi virzīt jauniešus uz mūsdienīgu izglītību un veiksmīgu startu mūsdienī darba tirgū. Tas bija manāms pirms 15 gadiem un ir daudz bēdīgāk šodien.

Cita lieta, ja jaunietim nākotnes plānos ir doma palikt turpat laukos. Tad ir labi arī pabeigt vietējo skolu un lieki nelauzīt par šo problēmu galvu. Tur visi savējē, saliek viens otram desmitniekus un omulīgi pukojas, ka dzīve laukos ir netaisnīga. Ir ērti, un es saprotu, kāpēc šai lauku sabiedrības daļai ir grūti atlāist optimizācijas plānu.

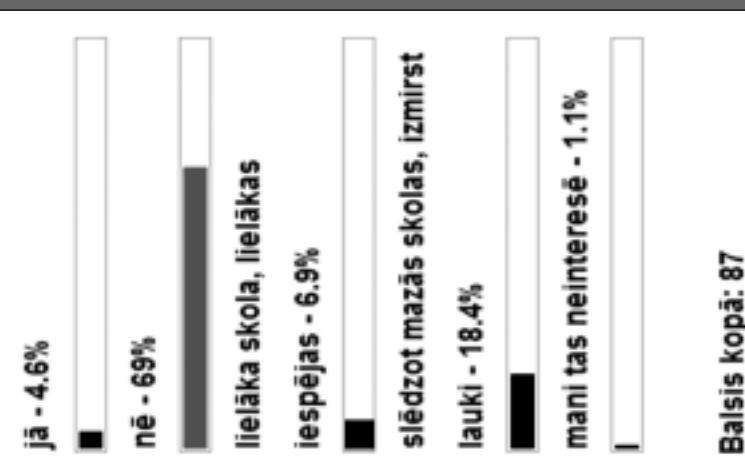
Viedokļus uzsklausīja S.Karavoičika

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Vai atbalstāt mazo skolu optimizāciju?

Triju valstu cīkstoņi – devīto reizi Balvos!

Pagājušās nedēļas nogalē Balvu pamatskolas sporta zāle atgādināja bišu spītu, kurā čakli un enerģiski darbojās 170 sportisti no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Balvu Sporta skolas direktore Ludmila Beļikova, atklājot IX starptautisko turnīru grieķu-romiešu cīnā un netradicionālajos cīņas sporta veidos, kas veltīts Givi Abdušelišvili piemiņai, apliecināja, ka neizpaliks arī kausi, diplomi un balvas. Un viņa turēja vārdu!

L. Beļikova atzina, ka devītās starptautiskās sacensības ir īpašas, jo pirmo reizi novada vēsturē paralēli grieķu-romiešu cīnai sportisti startēja jostu un sumo cīņu sacensībās: "Zimigi, ka mūsu izcilais sportists un treneris Givi Abdušelišvili savulaik karjeru sāka jostu cīnā."

Novēl cīnassparu! Givi Abdušelišvili dēls Sergejs no Vīļakas (foto), uzrunājot sportistus, vēlēja viņiem izturību, cīnassparu un veiksmi. Taujāts, kāds noskaņojums, Sergejs neslēpa, ka priecājas, ka sacensībās startēs tik daudz dalībnieku. "Galvenais, lai nav traumu," viņš vēlēja. Lūgts pavērtēt mūspuses sportistu sniegumu, S. Abdušelišvili atzina, ka tas viņu ne tikai apmierina, bet arī patīkami pārsteidz.

Pārsteidz trenerus un tiesnešus. Aivars Griķis no Saldus sacensībās turēja īšķi ne tikai par savu dēlu Ansi, kurš startēja, bet arī par treneriem un tiesnešiem. Viņš pārsteidza ar bagātiem klātu galdu, tostarp vienu *mazu cūciņu*. "Bija garda," atzina sportisti. A. Griķis paskaidroja, ka jau sen ir pazīstams ar Konstantīnu Titorenko, tāpēc vēlējies atbraukt uz Balviem: "Pēdējo reizi šeit biju padomju laikos, kad pats startēju sacīkstēs."

Mūsējie. Uzrakstu "Balvi" parādē nesa Balvu pamatskolas 6.klases audzēknis un cīkstonis Arvis Začs. Taujāts, kā veiksies sacensībās, pusaudzis sprieda, ka viegli nebūs. "Ļoti daudz konkurentu," piebilda Arvis. Viņš savā vecuma grupā ieguva 1.vietu, 2.vieta - Ralfam Žogotam.

Parādē. IX starptautiskajā turnīrā grieķu-romiešu cīnā un netradicionālajos cīņas sporta veidos, kas veltīts Givi Abdušelišvili piemiņai, piedalījās 11 komandas no Lietuvas, Igaunijas un Latvijas, turklāt tiesāja nacionālās un starptautiskās kategorijas tiesneši.

Treneris, kuram viss izdodas! Balvu Sporta skolas direktore Ludmila Beļikova priecājas, ka trenerim Konstantīnam Titorenko (foto) izdodas izaudzināt ne tikai labus sportistus, bet arī noorganizēt augsta līmena sacensības. Savukārt Konstantīns klātesošajiem vēlēja skaistu un bezkompromisa cīnu.

Uzvara! Jostu cīnā uzvaras laurus plūca balvenietis Rihards Sarkis (izcīnīja 3.vietu, 2.vieta - sumo cīnā).

Cīnījās kā lauva. Daniels Logins apliecināja, ka cīnījās līdz pēdējiem spēkiem. Lai arī foto redzams, ka viņš uzvar, veiksme tomēr uzsmaidi ja pretiniekam.

Kas uztraucas vairāk? Grieķu-romiešu cīnā veiksmīgi startēja astoņgadīgais Kristers Brenčs (foto no labās). Viņa mamma neslēpa, ka uztraucās vairāk nekā dēls.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Līdz Jaungadam ar Valsts reģionālās attīstības aģentūras un Latvijas valsts budžeta finansētās mērķprogrammas “Reģionālo un vietējo mediju atbalsta programma” atbalstu laikraksta “Vaduguns” lasītājiem atgādināsim par mūspusē nozīmīgiem notikumiem vēstures likločos. Ne velti projekta nosaukums ir “Itai zemītei nedarāt pāri” (dzejnieka Antona Slišāna vārdi) - patriotisms nav tikai koncerti vai salūti pāris dienas gadā. Astoņu tematisko publikāciju galarezultātā taps nebūs unikāla dāvana - žurnāls-speciālizlaidums (tostarp kalendārs), ko kopā ar vienu no pirmajiem “Vaduguns” numuriem saņems ikviens 2018.gada laikraksta abonētājs, turklāt neatkarīgi no tā, vai avīzi abonējis uz mēnesi, vai gadu.

Trešo reizi nenogāzt

Latgales partizānu pulka kritušo karavīru piemineklim “Sargājošais partizāns”, tautā sauktam “Staņislav”, Balvu pilsētas vēsturē ir iipašs stāsts. Divas reizes nogāzts, tas atkal un atkal atdzimis kā ugunsputns Fēnikss no pelniem. Par to jāpateicas tēlnieku Jansonu dzimtai no Cēsim, kuru vārds caur viņu darbiem nu jau trešajā paaudzē cieši saistīts ar mūsu pilsētu, jo Kārlis, Andrejs un Matiass Jansoni gādājuši, lai vēsti par Latgales pulka brīvības cīnītāju varonību un Abrenes aprīņķa komunistiskā genocīda upuru ciešanām mūžam saglabātos balveniešu atmiņas.

Latgales partizānu pulka kritušo karavīru pieminekļa “Sargājošais partizāns”, ko pilsētas iedzīvotāji iesaukuši par “Staņislavu”, liktenis ir neparasts. Tas aizsākās 1927.gadā, kad klajā nāca ierosinājums uzcelt pieminekli apmēram 200 partizānu pulka cīnītājiem, kuri krita Latgales atbrīvošanas cīņās (1919. – 1920. gads), un šim noltukam piešķira zemi lidzās Balvu pilsētas parkam. Savācot iedzīvotāju ziedojuimus, 1933. gadā uzcēla pieminekļa pakāji, bet tēlnieka Kārla Jansona (1896. – 1986.) radīto pieminekli “Sargājošais partizāns” atklāja 1938.gada 14.augustā. Toreiz talantīgā Cēsu tēlnieka prasmīgo roku darinājuma mūžs izrādījās pavismā iss, jo jau 1941.gada 5.aprīli Abrenes aprīņķa izpildkomiteja uzdeva Balvu pilsētas izpildkomitejai līdz 15.aprīlim pieminekli kā laikmetam neatbilstošu nojaukt. To noņēma, bet pamatu uzspirdzināja, partizāna skulptūru paglabājot Balvu milicijas pagalmā. Vācu laikā pieminekli atjaunoja, bet 1944.gada vasarā, atgriezoties padomju armijai, atkal nogāza, šoreiz aizvedot projām un iznīcinot. Informācija par pieminekļa atrašanās vietu bija pretrunīga – nogremdēts ezerā, ierakts kaut kur Celmenē, aizvests uz dzelzceļa staciju utt., tomēr visi centieni to atrast izrādījās neveiksmīgi. Gandrīz piecdesmit gadus vēlāk, 1993.gada 11.novembrī, Latvijai atgūstot valstisko neatkarību, par vietējo iedzīvotāju, organizāciju un ārzemju tautiešu sazedoto naudu “Sargājošā partizāna” skulptūra, pirmā pieminekļa autora Kārla Jansona dēla Andreja Jansona atjaunota, atkal atgriezās savā iepriekšējā vietā, kļūstot par nozīmīgu Latvijas brīvības cīņu simbolu un pilsētas iedzīvotāju iemīlotu atceres pasākumu norises vietu.

Trīs pieminekļi – trīs dzimtas paaudzēs

Zīmīgi, ka 1944.gadā iznīcināto pieminekli Latgales pulka kritušajiem karavīriem, ko savulaik radīja pazīstamais latviešu skulptors, Latvijas Mākslas akadēmijas profesors Kārlis Jansons, atjaunoja viņa dēls, tēlnieks otrajā paaudzē Andrejs Jansons, kurš nu jau arī atdusas kapu kalnījā. Taču šīs Cēsīs mītošo skulptoru dzimtas saikne ar Balviem turpinājusies arī 21.gadsimtā, jo, pateicoties Kārla Jansona mazdēlam un Andreja Jansona dēlam Matiasam Jansonam, 2006.gada 23.augustā Balvu pilsētas centrā uzstādīts piemineklis Abrenes aprīņķa komunistiskā genocīda upuru piemiņai.

Dzimtas tēlnieku atzara turpinātājs Matiass Jansons joprojām dzīvo un strādā senču mājās Cēsu apkaimē ar iekšzemei tik neparasto nosaukumu “Sīlķes”. Žurnālistiem ciemojoties pazīstamo skulptoru mājās, Matiass ar entuziasmā stāsta gan par īpatnējā mājā nosaukuma izcelsmi, gan pavēsti katras pagalmā esošās skulptūras stāstu, bet, ienākot darbnīcā, kurā savulaik daudzus tautā pazīstamus piemineklus radījis Matiasa vectēvs, bet vēlāk arī tēvs, mūs sagaida pazīstams gīpsa siluets – Balvu “Staņislava” krūšutēls, no kura savulaik bronzā atlīts Balvos uzstādītais piemineklis. Matiass ar milstību un lepnumu stāsta par katru vectēvu darbnīcā tapušo skulptūru, bet ar īpašu mīlumu piemin savas nesen aizsaulē aizgājušās mātes, tēlnieces Maijas Baltiņas radošo mantojumu.

Izmanto abstraktas formas

Atšķirībā no tēva un vectēva, kuri bija spilgti monumentalās tēlniecības pārstāvji, Matiass darbos jūtamas mūsdienīgi abstraktās mākslas iezīmes, viņa darbu silueti ir plastiskāki. Tie baudāmi ne tikai ar acīm, bet arī tausti. Viņam patīk eksperimentēt ar materiāliem - tēlnieks ir izgatavojis skulptūras no kūdras un pat no sāls. “Tās vienkārši ir interesantas lietas, ko var pamēģināt. Taču tas nenozīmē, ka daru to ikdienā. Pamatā strādāju ar akmeni, granītu, dolomitu, arī bronzu,” paskaidro mākslinieks piebilstot, ka dod priekšroku darbam ar dabīgiem

Foto - no muzeja arīva

Tā sākās “Staņislava” stāsts. Balvu Novada muzejā saglabātais fotoattēls iemūžinājis svīnīgo mirkli, kad Balvu iedzīvotāji 1938.gada 14.augustā pirmo reizi ieraudzīja Kārla Jansona roku meistardarbu. Atskanot valsts himnai, ģenerālis Balodis atsedza “Sargājošā partizāna” tēlu. Pieminekļi iesvētīja armijas mācītājs P.Apkalns, Balvu Evanģēliski luteriskās draudzes mācītājs M.Grīvāns un Jaunuaces mācītājs, bijušais partizāns J.Knope. Svinību noslēgumā kara ministrs noskatījās vietējā garnizona, aizsaru un bijušo partizānu parādi. Pēcpusdienā pilsētas dārzā notika plašs uzvedums “Degošās sirdis”.

Foto - A.Kirsanovs

Vectēva mantojums. Mākslinieks atklāj, ka bijis pārāk jauns, vēlāk mācījies Mākslas Akadēmijā un, citu interešu pārņemts, savulaik nav iztaujājis tēvu un vectēvu par “Staņislava” tapšanas un atjaunošanas vēsturi. Toties Matiass atceras to rūgtumu, kas bija saglabājies vectēvā pēc pieminekļa iznīcināšanas: “Tolaik jau atklāti nevarēja runāt par tādām lietām, bet, kad vectēvu iztaujāja par viņa darbiem, viņš tā piesardzīgi atbildēja: “Diemžēl mani lielākie bērni ir pazuduši,” ar to domājot trīs lielākos piemineklus Balvos, Rēzeknē un Jelgavā, kaut bija arī citi, kas gāja zudībā.” Lai gan laimīgā kārtā pēc daudziem gadiem viņa dēls Andrejs deva otro dzīvību tēva veikumam, Kārlis Jansons šo priečīgo brīdi vairs nepiedzivoja.

Vēstures liecība

Brošūrā “Latgales atbrīvošanas 15 gadu atcerēi” (1920 – 1935 gads), kas tipogrāfijā “Darbs un Zinība”, Rēzeknē, izdota 1935.gadā, publicēta ne tikai pieminekļa Latgales partizānu pulka kritušajiem karavīriem projekts, bet lasāmas arī šādas rindas par to, kā veidojies šis pulks:

“Pilnīgi īpatnējs savā izcelšanās un attīstības vēsturē, kā arī komplektēšanā Latvijas armijas pulku vidū ir Latgales partizānu pulks.Nekas nebija zināms, kas notiek pārējā pasaule, bet visus ceļus uz Balviem jau apdraudēja partizānu pulciņi Rugājos, Dorupē, Silakrogū, Kupravā, arī pašos Balvos tāds bija nodibinājies. To aktivitāte un skaits arvien pieauga un, kad pavasarī sākās sarkano armijas atsīšana, neviena sarkano vienība, neviens transports neizgāja sveikā cauri Balvu novadam. Maija beigās visu partizānu pulciņu vadību pārņēma savās rokās Balvu pulciņa vadonis Vindedzis, un no šī briža to darbība jau noritēja organizēti, saskaņoti. Jūnija sākumā vēl pirms pārējo Nacionālās armijas vienību pienākšanas viji jau sargāja noteiku fronti no Lubānas ezera līdz Liepnai, cīnoties ar ienaidnieku sirojošajām vienībām un pašai izdarot izlūkošanas uzbrukumus. 5.jūlijā visas partizānu vienības tika apvienotas Latgales partizānu pulkā ar pulka komandieri Vindedzi. Šajā laikā pulkā skaitās jau 1200 brīvprātīgo partizānu. – Pašas tautas radīts un uzturēts pulks.”

materiāliem. Arī viņa radīto pieminekli Abrenes aprīņķa komunistiskā genocīda upuru piemiņai nevar nosaukt par tradicionālu, neraugoties uz to, abstraktais salauztās Latvijas tēls rāsa spilgtas asociācijas ar tā laika traģīmu.

Kādēl šim darbam Balvu pašvaldība izvēlējās tiesi viņu? “Iespējams, viņi zināja manus iepriekšējos darbus, kas runāja paši par sevi. Pieļauju, arī tādēļ, ka viens Jansonu piemineklis Balvos jau ir,” uzskata skulptors. M.Jansons atklāj, ka šī darba tapšana bijis diezgan ilgstošs process – meklējot vispiemērotāko vietu tā uzstādīšanai, sākotnēji izvēlēts pilsētas parks, tikai vēlāk nolemts to izvietot Brīvības ielas malā. Sācis domāt, kā veiksmīgāk akmeni atspoguļot stāstu par traģiskajiem notikumiem, skulptors izveidoja trīs skices un, apspriežot tās ar domes un represēto organizācijas pārstāvjiem, kopīgi nolēma ištehtot tagadējo pieminekļa versiju. “Bet tad tā visa lieta apstājās, un aptuveni gadu bija klusums,” atceras tēlnieks pieļaujot, ka tas bijis pašvaldības vēlēšanu iespaidā. “Tad vienā pavasara dienā atskanēja zvans, ka vajag turpināt, un tā divos posmos tapa šis piemineklis,” atceras Matiass.

Turies, kamēr vari, un turies vēl!

Tēlnieks atklāj, ka piemineklīm Abrenes aprīņķa komunistiskā genocīda upuru piemiņai izmantojis trīs dažādus akmeņus, kā arī vairākus bruģakmeņus, kas izcelti no ielas Balvu stacijā, ko savulaik minušas izsūtīto cilvēku kājas: “Uzpusēju šos buļķakmeņus līdz spīdumam, jo tie simbolizē ceļu, kas slacīts asārām,” skaidro mākslinieks. Viens no iemesliem, kādēl piemineklīm izvēlētas abstraktas formas, ir tas, ka Matiass nevēlējās, lai viņa darbs būtu trešā monumentalā karavīra skulptūra Balvos.

Katrū reizi, braucot cauri mūsu pilsētai, mākslinieks noteikti apskata savu roku darbu: “Paskatos, vai tas ir notiņts, vai nav nosūbējis, vai nav uzrakstīts kāds slikts vārds. Tāpat vienmēr piebraucu arī pie vectēva un tēva darbiem paskatīties, vai viss ir

kārtībā.”

Taujāts, vai pēc kāda laika, apskatot piemineklus, nav vēlējies kaut kā tos papildināt vai pārveidot, Matiass atbild, ka 90% mākslinieku vienmēr šķiet, ka darbs nav pabeigts: “Tas process ir neizbēgams, jo vienmēr šķiet, ka varēja izdarīt citādāk vai labāk. Taču mans galvenais uzdevums ir rāsīt cilvēkā emocijas, lai, paejot garām manam darbam, viņš nepaliek vienaldzīgs.”

Arī šobrīd skulptors veido Penkules reprezentāciju iedzīvotājiem veltītu pieminekli un apgalvo, ka pats nekad nevēlētos pamest dzimteni ne piespiedu kārtā, ne brīvprātīgi: “Man ir bijuši piedāvājumi strādāt par pasniedzēju Vācijā. Tomēr jūtu, ka ne velti mani kāds šeit ir atsūtījis. Nevaru teikt, ka ir viegli, bet ir jācīnās, ir jāmēģina atrast ceļu, kādā veidā sevi nodrošināt. Vectēva iemīlotais teiciens bija: “Turies, kamēr vari! Un, ja nevari, turies vēl!” To savā dzīvē esmu bieži izmantojis.”

Vai būs arī ceturtā paaudze?

Katrā Jansonu paaudzē viens no dēliem kļuvis par tēlnieku, bet Matiass pagaidām nezina, kā izvērtīsies viņa meitas un divu dēlu liktenis. “Meita, toreiz būdama vēl pusaudze, man Mazlīt piepalīdzēja pieminekļa uzstādīšanā Balvos. Bērnībā viņai padevās zīmēšana. Meita prot daudz ko, piemēram, apgleznot zīdu, tomēr ar laiku tas apnīka un viņa vairāk pievērsās sportam,” stāsta mākslinieks, ar lepnumu piebilstot, ka ir pasaules čempiones tēvs: “15 gadu vecumā Spānijā pasaules skolu čempionātā stafetē viņa izcīnīja uzvaru.” Vecākajam dēlam sirdij tuvākā esot matemātika un vēsture, turpretim devīngadīgajam pastarītim Tomassam lieliski padodas zīmēšana. “Viņa zīmējumi ir skrupulozi precīzi, aprīnoju viņa līniju smalkumu. Es katrā ziņā tā nemāku,” rādot dēla darbus, lepojas tētis piebilstot, ka būs priecīgs, ja dēls ies viņa pēdās, tomēr nebēdāsies, ja Tomass izvēlēsies citu profesiju.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Ciemošanās Gulbenes novada pagastos

Kaimiņu veiksmes stāsti

Pirma recepti aizņemās no mammas

Pieredzes apmaiņas brauciens pa Gulbenes novadu deva iespēju mūspuses lauku uzņēmējiem un sabiedrisko organizāciju dalībniekiem uzzināt veiksmes stāstus, - kādiem uzņēmējdarbības veidiem pievērsušies kaimiņi, kādas idejas išteinojuši un kā viņiem veicies.

Šķiet, "Ozolu" pašcepto maizes klāstu būs ievērojuši daudzi. Tā regulāri ceļo no Lejasciema ceptuves arī uz Balviem, un saimnieki atzīst, ka Balvu pircēji esot atsaucīgi ļaudis, ar kuriem vērtīgi aprunāties. Saimnieki INGŪNA un AINĀRS OZOLI laika gaitā iepraktizējušies 12 šķirņu maizes cepšanā. Bet pati pirmā viņiem bijusi saldkābmaize, kurās recepti pārņemuši no Aināra mammas. Ainārs, atgriezies no darba ārzemēs, uzbūvēja jaunu ceptuves telpu. Plašajā, gaišajā telpā, ko ļāva apskatīt arī balveniešiem, uzstādītas jaunas cepšanas krāsnis ar akmens virsmām, te ir mīklas mīcītāji, galdi kukulu veidošanai. Ir atsevišķa konditorejas izstrādājumu cepšanas krāsns. Smalkmaiziņu cepšanā gan vēl ir mācību laiks, bet drīzumā arī tās paražīses lauku labumu tirdziņos.

Ar ko "Ozolu" maize atšķiras no citu cepēju produkcijas? Ingūna pārliecinoši saka: "Mūsu maizite vienmēr ir svaiga. Uz tirdziņiem vedam labu un garšīgu produkciju." Cepšanai viņi izmanto tikai Lietuvā ražotos miltus, jo no tiem iznākot patiesi laba maizīte. Pārtikas labības audzētāji zina, ka lauka produkcijai svarīgi trīs rādītāji: proteīna, lipeķļa saturs un krišanas skaitlis. Diemžēl sliktos laika apstākļos pārtikas graudi strauji zaudē kvalitāti, un tas ietekmē arī maizes cepšanu.

Alpīnisma siena ar aprīkojumu

Lejasciema pagastā apbrīnas vērtas ir brīvā laika pavadīšanas iespējas, īpaši bērniem un jauniešiem, iestenotas ar sporta kluba līdzdalību.

Sporta entuziasti izveidojuši slēpošanas trases un atbilstošu inventāru treniņiem gan ziemā, gan vasarā. Izbūvēta 325 metrus gara rolertrase slēpošanai vasarā, kas ir pieejama ikvienam, kurš vēlas te nodarboties. Regulāri treniņos nodarbojas aptuveni 20 bērni, kuri te nāk pēc mācībām skolā. Pēdējais jaunums ir izveidotā tūrisma tehnisko aktivitāšu trase. Te ir 9 metrus augsts tornis ar alpīnisma sienu un aprīkojums, lai tajā varētu kāpt. Lejasciema skolā jau izsenis audzēkņiem māca apgūt tūrisma elementus, tādēļ jaunizveidotā trase ir mērķtiecīgs papildinājums.

Iemācījās darbu un strādā viens

Ciemošanās Lizuma pagastā, "Tālavas Ķeniņa alus" ražotnē, ļauj iepazīt puisi, kuram šeit it kā nejausi atrastā darbavietā ļāvusi apgūt zinības, kas ar laiku iepatikušas un ļauj strādāt patstāvīgi.

Tagad Dainis smalki prot izstāstīt, kā vāra alu, kas jāievēro, mazgājot pudeles, lai nebūtu baktēriju klātbūtnes, zina vēl citus ražošanas *knifījus*. Stāstījumā jaušas gandarijums, ka saimnieki puism uzticas, un ikdienā viņš strādā viens. Dainis saka, ka pats alu lieto tikai degustācijas nolūkā, jo, to vārot, taču ir jāseko līdzi garšas īpatnībām. Bez tam darba esot daudz, jāsēž pie stūres un bieži jābrauc, tā ka nopietnāku alus lietošanu viņš atstāj uz vasaru, kad iegadās brīvs laiks.

Dainis arī atklāj, kā ražotnes saimnieki izdomājuši pievērsties tieši šādai nodarbei. Protī, lauksaimnieciska rakstura nodarbes pagastā jau bijušas *panemtas*, brivo zemju tikpat kā nebija. Dzimtas locekļi sanākuši kopā un sarunās atcerējušies, ka alu brūvējuši viņu vectēvi, kāpēc lai to nedarītu arī viņi pēc gadiem? Gadā realizējot ap 35 tonnām alus, un galvenais noīeta tirgus ir Rīgas lielveikalā kēžu veikali. Rimi veikals esot viens no *cimperligākajiem*, jo saņemta prasība piegādāt pat vienu kasti alus.

Foto - M.Sprudzāne

Gan cep, gan tirgo. Maizes cepēja Ligita ir ģimenes draudzene. Par savu darbu saka: "Tas man ir vislabākais. Protams, receptūru vienmēr var paskatīties pierakstos, taču, cepot maizi, jābūt arī izjūtai. Tikai tad sanāks labs produkts." Darbs maizes ceptuvē viņai sākas ar trešdienu, sestdienās brauc uz tirdziņiem. Tirgošanās pieredze liecina, ka pircēji dod priekšroku saldkābajai maizei, protams, daudziem patīk arī dažādās sēklu maizes.

Foto - M.Sprudzāne

Saimnieki. Ingūna un Ainārs Ozoli ražošanas uzņēmumu mājas apstākļos nodibināja 2013.gadā. Laika gaitā tas pilnveidots, uzcelta jauna ceptuves telpa. "Ozolu" mājas maizes cepēji saņemūši galveno balvu par daudzveidīgu produktu piedāvājumu un uzņēmējdarbības vides attīstību Gulbenes novadā.

Foto - M.Sprudzāne

Ozolu lauku sēta. Gimene piekrīt uzņemt ciemiņus un dalīties savas uzņēmējdarbības atklāsmēs. Viņu sētā paveras ainaviska vide. Līdzās dzivojamajai mājai *pieguļ* plašā un gaišā 80 kvadrātmētru ceptuves telpa.

Alus ražotnes darbinieks.

Dainis atklāj, ka viss alus darīšanas process ir roku darbs.

Puisis priečājas, ka apguvis šo prasmi un jūtas vajadzīgs zemnieku saimniecībai.

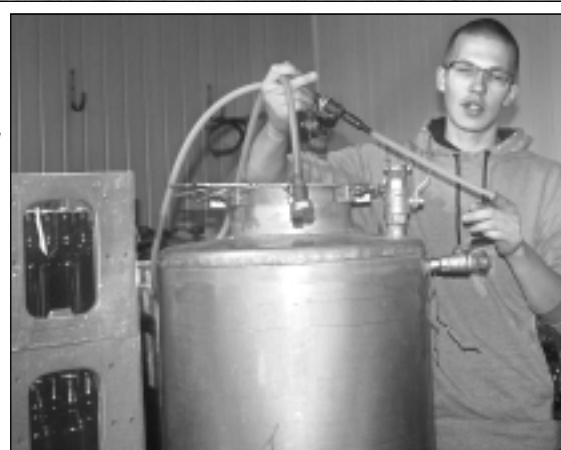

Foto - M.Sprudzāne

Vēl viena trase. Lejasciemsā uzmanības lokā ir pagasta bērnu un jauniešu fiziskā sagatavotība un veselīgs dzīvesveids. Jaunizveidotā tūrisma tehnisko aktivitāšu trase ir vēl viens interesants papildinājums saturīgai brīvā laika pavadīšanai.

Lappusi sagatavoja M.Sprudzāne

Svecīšu vakarā skanēja saksofons

Kapu vecākā uzņēmība

Maruta Sprudzāne

Silaciema Kurnas kapos Svecīšu vakars oktobrī noritēja citādāk, nekā bija ierasts līdz šim. Protī, mirušo piemiņas dienas noskaņu papildināja arī dzīvā mūzika. Šie kapi ir nelieli, taču ļoti sakopti, paplašināta to teritorija. Liela loma kapsētas apsaimniekošanā ir ilggadējam kapu pārzinim LEONAM BELKAM.

Kapu vecākā pienākumus Leons veic jau gadus piecpadsmit. Te dus viņa dzimtas radnieki. Kādreiz viņš nāca līdzi vecākiem un piedalījās uzkopšanā, bet, nomainoties paaudzēm, kapu apsaimniekošanas organizēšanu uzņēmās arī pats. "Esmu noskaņojis sevi šim darbam. Jāpjauz zāle, jārūpējas par kārtību, kaut kas jāpielabos... Lai cik mēs dzīvē katrs tālu esam, vienalga visi ejam uz šo – kapu – pusi," viņš saka. Laika gaitā Leons kapsētā iedibinājis zināmu kārtību un pie tās pieradījis arī piederīgos, kuriem atdusas tuvinieki. Kapu ārpuse aiz sētas ierīkota atkritumu novietne. Te ir neuzkrītoša vieta lapu un puķu novietošanai kaudzē, bet tajā nedrīkst mest plastmasas vai stikla atkritumus. Tiem domātas aiz sētiņas novietotās mucas, kas *aicina* atkritumus sašķirot. Sākumā mākusi neticību, nez vai cilvēki ievēros šo kārtību un

darīs, kā vēlēts. Taču vairumā gadījumu viss notiek! Kapu ārpuse ir aka, un turpat netālu arī izlietne, lai var nomazgāt rokas, kā arī dvielis roku noslaucīšanai. Ir darbarīku glabāšanas novietne, kur piederīgie astāj grābekļus vai lāpstas un citus labiekārtošanas darbiem nepieciešamus rīkus. Tepat arī apmaļu grēda, kur glīti sakrautas vecās, no kapiem noņemtās apmales. Tuvinieki tagad mēdz uzlikt citādas, modernākas apmales, nomaina pat visu kapu ansamblī, tādēļ rodas arī šāda veida atkritumi. Vecās apmales nekur projām nevedīs, kā stāsta kapu vecākais, - lai stāv tepat, jo var rasties vajadzība kādreiz izmantot būvniecības nolūkos. Kapu tuvumā ir arī visai plaša mašīnu novietošanas vieta. Svecīšu vakarā bijis ne mazāk par četrdesmit vieglajām automašīnām.

Šoruden citādāks notika Svecīšu vakars oktobrī. Pirms mācītāja dievvārdiem kapos sāka spēlēt mūzikis Arnis Graps, ar savu saksofonu radīdams īpašu noskaņu. Viņa smeldzīgā mūzika skanēja arī vakara noslēgumā. Vai viegli ko tādu bija noorganizēt? L.Belka saka: "Protu sadarboties ar cilvēkiem. Viņi labprāt atsaucas, un kopīgi izdarām labas lietas. Protams, neizpaliek arī vietējā pagasta līdzdarbība. Bez viņu atbalsta arī nebūtu iespējama šīs kapsētas labiekārtošana."

Foto - M.Sprudzāne

Atjaunots un sapostis. Šogad Silaciema Kurnas kapos atjaunota pakāje pie galvenā kapu krucifiksa. Kapos nozāgēti arī trīs vecie bērzi. Koki sazāgēti un aizvesti.

Foto - M.Sprudzāne

Darbīgs kapu vecākais. Leons Belka priečājas, ka viņu kapsētas apsaimniekošanu ievērojuši arī citu kapsētu cilvēki, tādēļ atbrauc uz šejieni ar mērķi pašu acīm redzēt, kā te izskatās un, iespējams, vēlas kādu ideju *aizņemties*. Taču lielas, kopīgas talkas kapu uzkopšanas nolūkā gan nav rīkotas. Kapu vecākais savlaikus redz un plāno darbus, un ar līdzcilvēku atsaucību tos arī īsteno.

Foto - no personīgā arhīva

Svecīšu vakara noskaņa. Šoruden Silaciema Kurnas kapos skanēja Arņa Grapa saksofons.

Foto - M.Sprudzāne

Aiz kapu žoga. Sakopta ir gan pati kapsēta, gan arī tās ārpuse. Akā vienmēr pietiek ūdens. Pēc kapu uzkopšanas darbiem cilvēkiem ir iespēja nomazgāt un noslaucīt rokas. Netālu ir arī neliels galddiņš ar soliem, kur pasēdēt tuvinieku pulciņam.

Rudens brīvlaiks jauniešu centrā

Vieniem - dejas, citiem – makaronu tilti

Irēna Tušinska

Saturīgi un aizraujoši rudens brīvlaiku varēja pavadit skolēni, kuri šonedēļ nolēma iegriezties Balvu Bērnu un jauniešu centrā. Jau pirmdienas pēcpusdienā brīvlaika aktivitātes sākās, izbaudot dejotprieku kopā ar indiešu izcelsmes zvaigzni Avikk Parkour, kurš ierādīja mūsdienu deju soļus, kā arī iepazīstināja jauniešus ar dejas filozofiju un savu pieredzi, vairākus gadus dzīvojot Latvijā.

Katrā no brīvlaika dienām BBJC apmeklētāji varēja apgūt kaut ko jaunu un nebijušu: mācīties jaunas kustības kopā ar indiešu dejotāju, saprast, kā ar fotogrāfiju var izgredznot savu T-kreklu, nodarbibā "Blēžas uz skatuves" apgūt jaunas spēles un rotaļas svētkiem, uz savas ādas izmēģināt jaunākos skaistumkopšanas produktus, iemācīties darināt apsveikumus kvilinga tehnikā, izgatavot aksesuārus no diegiem un būvēt makaronu tiltus, bet noslēgt brīvlaika nedēļu, pavadot laiku kopā ar draugiem spēļu vakarā jauniešu iniciatīvu centrā "Dinamīts".

Pirmdien trīs stundu garumā BBJC deju zālē dejošana un

dejas filozofijas atklāsme mijās ar interesantiem pieredzes stāstiem, ko Balvu jauniešiem sarūpēja indiešu izcelsmes mūsdienu deju profesionālis Avikk Parkour. Studijas "Di – Dancers" dalībnieces ar prieku iemēģināja Zumbas un *hip hop* enerģiskās kustības un *strečingu* (stiepšanās) ar jogas elementiem. Ar lielu interesi jaunietes klausījās indieša stāstos par to, kā viņam veicies ar mūsu kultūras un ieradumu iepazīšanu, kas krasī atšķiras no viņa kultūrā ierastā. Indiešu horeogrāfs un dejotājs, kurš Latvijā ieradās pirms aptuveni trim gadiem, lai piedalītos kādā laikmetīgās dejas projektā, pastāstīja, ka sastapis šeit savu mīloto un nolēmis palikt mūsu zemē. Kopš tā laika viņš izveidojis deju studiju, rādījis savas prasmes Krievijas TV šovā "Dejas", kā arī uzstājies Rīgas operas un baleta teātra uzvedumā "Karmena".

17-gadīgā balveniete Linda Čevere, piedaloties Avikk vadītajā nodarbibā, jutās iedvesmota ne tikai no dejošanas, bet arī indieša teiktā. Viņa atklāja, ka fiziski grūtāk bija pirmā nodarbibas pusstunda, kas iesākās intensīvi kustoties, bet vēlāk viņu ārkārtīgi iedvesmoja Avikk motivējošie stāsti. Jaunietei spilgti atmiņā palicis indieša ieteikums, atrodoties uz skatuves,

Foto - no personīgā arhīva

Vada nodarbibu Balvos. Indietis Avikk, kurš jau vairākus gadus dzīvo mūsu valstī, ir apceļojis ļoti daudzus Latvijas novadus, paužot savu dejas filozofiju, mācot deju soļus un iepazīstot latviešu kultūru. Iedomāties, ka tevi ik mirkli fotografē, rosinot katru kustību veikt pēc iespējas labāk, lai katrs kadrs iznāktu ideāls. Linda atzīst, ka bija interesanti arī tādēļ, ka Avikk mentalitāte krasī atšķiras no latvisķās. Savukārt pati Linda deju iemīlojusi, jo tā ļauj izpaust emocijas, kā arī uzturēt labu fizisko formu. Otra skolnieces aizraušanās ir mode, tādēļ viņa ar prieku izmantoja izdevību nedēļas otrajā pusē kā brīvprātīgā piepalīdzēt Rīgas modes nedēļas pasākumos.

Apsveicam!

Ir laimīgi šeit un tagad!

Saulainajā 26.septembra dienā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā laulības ostā iestūrēja un viens otram "Jā" vārdu teica balvenieši GUNTA SLIŠĀNE un EDGARS GERGENREDERS. Jauno pāri dzīvē ievadija Edgara brālis Juris Gergenreders ar draudzeni Evi Pitkeviču.

Guntas un Edgara acu skatiens pirmoreiz sastapās pirms astoņiem gadiem, un, lai cik tas smiekligi arī neizklausītos, tas notika pagrabā. "Bija 2009. gada maijs. Tajā laikā mūsu daudzdzīvokļu mājas Kubulos iemītnieki rikoja lielo talku, kuras laikā sakopām telpas un tuvējo apkārti. Tā arī mūsu acu skatiens sastapās. Tiesa gan, toreiz pat nenojautām, ka jekkad būsim precēts pāris un veidosim savu ģimeni. Tikai pēc tam sapratām, ka tā bija mīlestība no pirmā acu skatienu," stāsta Gunta. Sākumā jaunieši sarakstījās portālā "Draugiem.lv", bet pēc laika jau sadūšojās vēlreiz satikties aci pret aci. Tobrīd Edgars pēc Rīgas celtniecības koledžas absolvēšanas jau dzīvoja īrijā un bija nolēmis atvainījumā doties uz Latviju. "Es viņu sagaidīju lidostā, un kopš tā brīža esam nešķirami. Aizvien atceramies brīdi, kad atkal satikāmies - abiem pat tauriņi saskrēja vēderā... Pēc dažām dienām Edgaru vedu iepazīstināt pie saviem vecākiem. Sākumā nezināju, kā to izdarīt, prātoju, ko viņi teiks. Taču nebija vērts satraukties, jo mana ģimene bija sajūsmā par tādu puisi," atmiņās kavējas Gunta.

Kāzu dienu jaunlaulātie atceras tikai un vienīgi ar pozitīvām emocijām, jo šajā skaistajā dzives brīdī kopā ar viņiem bija arī vecāki un meitiņas – Evelīna, kurai decembrī būs 3 gadi, un Estere, kurai 1.novembrī svinēs 10 mēnešu jubileju. Gunta un Edgars atzīst, ka ziņu par gaidāmajām svinībām paturēja pie sevis – to zināja vien liecinieki un abu vecāki.

2017. gads jaunlaulātajiem bijis piepildīts un patikamu mirkļu bagāts. 1.janvārī nāca pasaulei viņu otrā meitiņa Estere, tagad jau nosvinētas gan kristības, gan kāzas, bet priekšā vēl milzum daudz jauku brīžu. "Dzīvojam īrijā un abi daudz strādājam – ģimenei sanāk pabūt kopā tikai vienu dienu nedēļā. Es četrus gadus strādāju šampinjonu fermā, savukārt vīrs - ātrajā ēstuvē. Priečājamies, ka Evelīna nedaudz sākusi runāt latviski, krieviski, angļiski un pat lietuviski, jo mūsu bērnu auklīte ir lietuviete. Esam nolēmuši, ka, tīklīdz viņa uzsāks savas gaitas bērnudārzā un skolā, mājās runāsim tikai latviski, jo negribam, lai mūsu bērni aizmirst latviešu valodu," atklāj Gunta. Savukārt Edgars ir pārliecības pilns, ka pienāks tā diena, kad no savām otrajām mājām īrijā viņi atkal atgriezīsies dzimtajā Latvijā. "Taču, kamēr tas nav noticis, esam laimīgi šeit un tagad,

cenšamies aprast ar domu, ka tagad pirkstā laulību gredzeni, un priečājamies par to, ka piederam viens otram. Protams, vēl aizvien atceramies mūsu pirmo "romantisko" satikšanos pagrabā un reizēm pat pasmejamies. Esam patiesi laimīgi," atzīst Gunta un Edgars Gergenrederi.

Jaundzimušie

Būs Marks. 3.oktobrī pulksten 8.21 piedzima puika. Svars – 2,775kg, garums 49cm. Puisēna mammai Natālijai Martuzānei no Alūksnes šis ir pirmais bērniņš. Jaunā māmiņa smaidot stāsta, ka jau no pirmās grūtniecības dienas sapņoja par dēlu, un iemesls tam pavisam vienkāršs – viņa meitenītēm neprot pīt bizes. "Pirmajā ultrasonogrāfijas pārbaudē daktere deva vien pāris procentus, ka tas būs puika, otrajā jau bija pārliecināta par 99%, savukārt pēdējā vien apstiprināja faktu piebilstot,- nekas nav mainījies. Tad gan ar vīru Laimoni bijām vairāk nekā pārliecināti par to, ka drīzumā klūsim par vecākiem dēlam," stāsta jaunā māmiņa. Vēl pirms jaundzimušā nākšanas pasaule topošie vecāki vienojās,- ja piedzims puika, vārdu dos Natālijai, ja meitiņa –

tad Laimonis. Tā kā šoreiz teikšana bija Natālijai, tad viņa nolēma dēlu saukt par Marku. Savukārt vīrs meitiņai bija izdomājis vārdu Marta. "Mēs ar vīru jau nosmējām,- ja otrā piedzims meita, par vārda došanu vairs nebūs jāsatraucas, jo tas jau sen kā izdomāts," stāsta jaunā māmiņa. Izrādās, ka medīku noliktais dzemdību datums bija ap 17.oktobri, bet Marks acīmredzot nolēma vecākus satikt daudz ātrāk. "Godīgi sakot, man jau bija nojauta, ka puika varētu piedzinti ātrāk par paredzēto laiku, tādēļ jau 33.grūtniecības nedēļā visas somas bija saliktas un biju gatava lielajam notikumam," atklāj Natālīja. Viņa atzīst, ka Marks ļoti līdzinās tēvam gan raksturā, gan arī izskatā – pa dienu guļ un ir grūti pamodināms, bet naktī ap 12 nenogurstoši var lielām acīm pētīt pasauli.

Vēl dzimuši:

4.oktobrī pulksten 22.08 piedzima meitenīte. Svars - 3,330kg, garums 53cm. Meitenītes mamma Kristīne Baikova dzīvo Balvos.

5.oktobrī pulksten 1.39 piedzima meitenīte. Svars - 3,850kg, garums 57cm. Meitenītes mamma Dace Guste dzīvo Kārsavas novada Salnavas pagastā.

12.oktobrī pulksten 9.30 piedzima meitenīte. Svars - 3,200kg, garums 52cm.

Meitiņu nosauc par Aneti. 19.oktobrī pulksten 22.47 piedzima meitenīte. Svars – 3,240kg, garums 51cm. Meitenītes mamma Lubova Jermacāne no Alūksnes stāsta, ka šis ir viņas otrs bērniņš – mazo māsiņu mājās gaida brālis Aivis, kuram 18.oktobrī palika 8 gadi. "Mūsu ģimene novērota interesanta sakritība. Dēlam dzimšanas diena ir 18.oktobrī, bet meitiņai pēc medīku aprēķiniem bija jānāk pasaule 16.oktobrī. Aivis ļoti gaidīja šo brīdi un cerēja, ka māsa sagādās dāvanu un piedzims viņa dzimšanas dienā. Taču tā nenotika. Nākamajā dienā pēc nelielām svinībām mazā ģimenes īokā devos uz pārbaudi slimnīcā, taču mani atsūtīja mājās. Jau pēc pāris stundām sapratu, ka būs vien jābrauc atkal uz Balviem – pulksten 22.47 mūsu meitiņa jau bija klāt," stāsta Lubova. Jaunā

māmiņa teic, ka pirmoreiz par to, ka otrs bērniņš būs meitenīte, uzzināja 5.grūtniecības mēnesi, bet toreiz daktere vēl īsti nebija pārliecināta par mazuļa dzimumu. Nākamajā ultrasonogrāfijas pārbaudē viņa šo faktu jau apstiprināja. "Tad sasaucām nelielu ģimenes sapulci, lai izlemtu par labāko vārda variantu. Man patika vārds Madara, taču ģimenes vīrieši – vīrs Aldis un dēls Aivis - to neakceptēja. Beigās palikām pie Anetes, jo šis vārdiņš gāja pie sirds visiem. Tas nekas, ka Anetēm vārdadiena ir 8.oktobri. Mēs ar vīru jau smējāmies, ka turpmāk oktobrī uz divām nedēļām jāņem atvainījums, lai var rīkot svinības. 8.oktobrī vārda diena būs Anetei, 18.oktobrī dēlam Aivim - dzimšanas diena, 19.oktobrī - Anetei. Tas būs mūsu jubilejas mēnessis. Turklat tagad visiem, izņemot mani, vārds sākas ar 'A' burtu – Aldis, Aivis un Anete. Jauka sakritība, vai ne?" teic nu jau divu bērnu mamma no Alūksnes.

Meitenītes mamma Sintija Stepkāne dzīvo Alūksnes novada Malienas pagastā.

13.oktobrī pulksten 1.41 piedzima meitenīte. Svars - 4,050kg, garums 57cm. Meitenītes mamma Velta Brauke dzīvo Viļakas novada Medņevas pagastā.

13.oktobrī pulksten 4.56 piedzima meitenīte. Svars - 3,045kg, garums 50cm. Meitenītes mamma Santa Vārne dzīvo Priekuļu novada Priekuļu pagastā.

Lappusi sagatavoja S.Karavočika

Modernas, pārvietojamas un padomju laika mazmājiņas

* Sākums 2.lpp.

Kad publiskā tualete būs Balvos?

Labiekārtotas publiskās tualetes neesamība Balvu pilsētā allaž bijis aktuāls jautājums. Šķiet, pavismā driz šī problēma būs atrisināta un veiksmīgi šķērsojusi finiša līniju.

Jau rakstījām, ka blakus skvēram, preti veikalām "top!", uzbrūvēti publiskajai tualetēi paredzēti pamati. Laikraksta "Vaduguns" redakcija saņēma lasītāju telefona zvanus, kuri bija pārsteigti par izvēlēto tualetes būvniecības vietu. Viņuprāt, tā atradās pārāk tuvu bērnu rotaļu laukumam un ūdensstrūklakai. Tolaik rakstījām, ka par tualetes atrašanās vietu Balvu novada domes sēdē diskutēja arī deputāti, lai arī pēc sēdes konkrēts lēmums vēl nebija pieņemts. Savukārt Balvu novada pašvaldības aģentūras "SAN - TEX" direktors ULDIS SPRUDZĀNS pagājušajā piekt Dienā sarunā ar laikrakstu pastāstīja, ka tualetēi ielikti jauni pamati citā vietā. Tualete atradīsies nostāk no rotaļu laukuma un ūdensstrūklakas – aptuveni piecus metrus tālāk no vietas, kur bija uzbrūvēti pamati līdz šim. "Tualeti būvē Liepājā. Tā būs tādā gatavībā, ka tualeti atvedīs uz Balviem un uzstādīs uz pamatiem. Ceru, to atvedīs šīs nedēļas otrajā pusē," pastāstīja U.Sprudzāns.

Attēlā redzama tualete, kāda paredzēta Balvos. Tā būs sešstūra formas un pielāgota cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Paredzēts, ka tā būs tā dēvētā tualetes ēka "Tips 25". Šāda veida tualetes ēka ir divas telpas – tualetes telpa visām lietotāju grupām un tehniskā telpa apkalpojošajam personālam. Tās iekšējās virsmas izgatavotas no kompozītmateriāla bez savienojuma vietām, tādējādi virsmas ir izturīgas, blīvas, mitruma necaurlaidīgas un viegli kopjamas. No ārpuses standarta variantā ēka ir apšūta ar kompozītmateriāla loksniem, taču piedāvājumā ir arī citi apdares veidi. Savukārt jumts aprīkots ar lietus ūdens savākšanas reni un noteikcauruli. Tualetes ēkas ārējie izmēri: garums - 3870 mm, platus - 3350 mm, augstums – 3700mm.

Tualetes jaunā mājvieta. Pēc diskusijām tualetes ēkas jaunie pamati ielikti nedaudz tālāk, nekā tie bija sākotnēji.

Pārbaudes Viļakas pārvaldē un citviet

Imitē Šengenas novērtēšanu uz sauszemes robežām

No vakardienas līdz 2.novembrim Valsts robežsardze organizē Šengenas novērtēšanas imitāciju uz sauszemes robežas.

Tās laikā notiks Viļakas, kā arī Ludzas, Daugavpils, Aviācijas pārvalžu struktūrvienību un Valsts robežsardzes koledžas atbilstības pārbaude Šengenas prasībām. Pārbaudes gaitā vērtēs Valsts robežsardzes un sadarbības partneru spējas veiksmīgi apkarot nelegālo imigrāciju un nodrošināt Eiropas Savienības ārējās robežas kontroli atbilstošā līmenī. Imitācijā piedalās Valsts robežsardzes ekspertu apvienotā novērtēšanas grupa, kā arī Iekšlietu ministrijas Informācijas centra un SIRENE (Supplementary Information Request at the National Entry) biroja pārstāvji. Reģionālā un vietējā līmenī Šengenas novērtēšanas imitācijā piedalās arī Valsts policijas, Muitas un Pārtikas un veterinārā dienesta pārstāvji.

29.oktobrī notika pāreja uz ziemas laiku. Tādēļ, lai novērstu darba laiku nesakritību, Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Pededzes un Krievijas Federācijas Brūnišēvas robežķēršanas vietās noteikts vienots pārbaužu veikšanas laiks – no pulksten 7 līdz 19 pēc Latvijas laika. Šāds laiks ir spēkā no vakardienas līdz nākamā gada marta pēdējai svētdienai.

Lasītājs jautā

"Vai Valsts policija nodrošina privātpersonu pasākumu drošību?"

Ir pašsaprotami, ka Valsts policija rūpējas par ceļu satiksmes drošību un veic daudzus citus pienākumus, lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību un ne tikai. Par to policijas darbinieki saņem valsts maksātu atalgojumu.

Savukārt aizvadītajās dienās laikraksta "Vaduguns" redakcija saņēma lasītāju telefona zvanu, kurš jautā: "Vai vienkāršam cilvēkam jeb privātpersonai ir iespēja samaksāt Valsts policijai, lai tās darbinieki nodrošina drošību viņa rīkotajā pasākumā? Cik tas maksā?"

Valsts policijas interneta mājaslapā publicētā informācija liecina, ka Valsts policija sniedz maksas pakalpojumus, organizējot sabiedriskās kārtības un drošības nodrošināšanu

privātpersonas organizētos publiskos pasākumos. Publicēts arī maksas pakalpojumu cenrādis. Piemēram, Valsts policijas darbinieka - kārtības uzturētāja - iesaistīšana publiskos pasākumos, kurus organizē privātpersona, par vienu stundu maksā 8,18 euro ar PVN. Valsts policijas speciālo uzdevumu bataljona darbinieka iesaistīšana šādos pasākumos maksā 14,07 euro ar PVN. Savukārt Valsts policijas darbinieka iesaistīšana ceļu satiksmes regulēšanā publiskos pasākumos, kurus organizē privātpersona, maksā 7,88 euro ar PVN. Priekšapmaksā par pakalpojumu jāveic trīs darba dienu laikā pirms pasākuma.

Jāpiebilst, ka Valsts policija šādus maksas pakalpojumus privātpersonām sniedz ar konkrētiem nosacījumiem. Piemēram, Valsts policija snieg sādus pakalpojumus, ja sabiedriskās

kārtības un drošības nodrošināšana privātpersonas organizētajā publiskajā pasākumā, nemot vērā pasākuma norises vietu, datumu, laiku, pasākuma veidu un mērķi, plānoto pasākuma apmeklētāju un dalībnieku skaitu, iespējamos apdraudējuma riskus sabiedriskajai kārtībai un drošībai, kā arī citus faktorus, kas var negatīvi ietekmēt pasākuma netraucētu un drošu norisi, nav iespējama bez Valsts policijas klātbūtnes. Tāpat policija privātpersonai snieg sādu pakalpojumu, ja tas neapgrūtinās Valsts policijas funkciju un uzdevumu izpildi.

Plašāka informācija Valsts policijas mājaslapā, sadaļā "Pakalpojumi" - "Valsts policijas sniegtie maksas pakalpojumi".

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Informē CSDD

Teju pusei automašīnu tehniskas problēmas

Foto - A.Kirsjanovs

Rīgā un lielākajās Latvijas pilsētās aizvadītas ikgadējās bezmaksas servisa dienas, kurās pārbaudīti vairāk nekā 800 spēkrati.

Tajās secināts, ka 41% automobiļu ir problēmas ar apgaismes ierīcēm, 39% nekvalitatīvi darbojas akumulatori, savukārt 44% ir problēmas ar drošības sistēmām – nedarbojas drošības spilvens vai ABS bremžu sistēma. Pārbaudēs arī atklājās, ka vairākums jeb 53% autobraucēju izmanto vissezonas riepas. Savukārt 21% auto riepu protektora dzīlums ir mazāks par 4 mm. Tas nozīmē, ka rudenīgos laika apstākļos riepas var nepildīt savas funkcijas un tās, iestājoties ziemas apstākļiem, būtu obligāti jāmaina. "Joprojām daudzi autovadītāji nenovērtē, cik svarīga ir riepu izvēle viņu un tuvinieku drošībai. Jāpiebilst, ka noteikumiem atbilstošais minimālais riepas protektora dzīlums ir tikai pārbaudes atskaites punkts. Latvijas mainīgajā klimatā, kad rudens – ziemas sezonā bieži ir nokrišņi un gaisa temperatūra ir tuvu 0 grādiem, riepām ir īpaša nozīme," skaidro Drošas braukšanas skolas Autoskolas direktors Jānis Vanks.

Savukārt pasākumos, kas norisinājās "Circle K" degvielas uzpildes stacijās un pie CSDD nodaļām, bija iespēja uzdot jautājumus kvalificētiem auto aprūpes speciālistiem un saņemt informāciju par mūsdienīgu auto diagnostiku, apkopi un uzturēšanu. Vidējais Latvijas autoparka vecums joprojām ir 13 gadu. Vecākais šajās servisa dienās pārbaudītais auto ražots 1987.gadā. Savukārt vecākās riepas, kas uzstādītas vienam no auto, ražotas 2002. gadā, turklāt ar 1 mm protektora dzīlumu.

Uzlabo braukšanas prasmes

Aizvadīta arī CSDD kampaņa "Pierādi sevi trasē, nevis uz ceļā!". Tās gaitā vairāk nekā 470 autovadītāju uzlaboja savas braukšanas prasmes Bīķernieku trasē. Līdzīgi kā pērn, arī šogad apmācības vairāk apmeklēja vīrieši, taču trešdaļa no dalībniekiem bija sievietes. Būtiski, ka apmācīmo autovadītāju vidējais braukšanas stāžs bija 10 gadi un viņi ikdienu aktīvi piedalās ceļu satiksmē. "Apmācības Bīķernieku trasē iegūst aizvien lielāku atsaucību autovadītāju vidū un viņu teorētisko zināšanu līmenis katru gadu paaugstinās. Galvenās kļūdas paliek tās pašas – nepareizs roku novietojums uz stūres, nepareiza ātruma un trajektorijas izvēle, iebraucot trases likumā, taču kopējais sagatavotības līmenis ir nedaudz augstāks nekā pērn. Tāpat liels gandarijums par plašo atsaucību, jo pērn apmācībās piedalījās 360 autovadītāji, savukārt šogad – vairāk nekā 470," stāsta Bīķernieku trasēs drošas braukšanas eksperts Normunds Lagzdiņš.

* Sākums 1.lpp.

“Atvērsim savas sirdis...”

Baznīcā. Prāvests Alberts Budžē bija uzticīgs Tilžas draudzei un baznīcai kopš 1991.gada. No šī dievnama viņu arī izvadīja.

Celā uz kapu kopīnu. Izrādīt cienu Albertam Budžem vēlējās ļoti daudz cilvēku – no prāvesta atvadījās novadu vadītāji, politiķi, kultūras darbinieki, pedagozi, medici, rakstnieki...

“Tā vēlējās prāvesti!” Kad bēru dalībnieces uzlika ziedus uz zārka, bīskaps ieteicās labāk paciesties un tos uzlikt uz kapu kopīnas. “Tā vēlējās prāvesti!” paskaidroja tilžēnietes.

“Ir mirklis apzināties.” Bīskaps Jānis Bulis (foto - otrs no labās) pavēstīja, ka turpmāk Tilžas katoļu draudzi apkalpos prāvests Stanislavs Prikulis (foto - otrs no kreisās). “Ir tas mirklis apzināties, ka priestera A.Budžes uzdevums bija cilvēkus vest pie Dieva. No mūsu puses tagad svarīgi atbildēt uz šo viņa saucienu un aicinājumu būt uzticīgiem Dievam,” uzsvēra St.Prikulis. Tāpat viņš piebilda, ka vissvarīgākā ir lūgšana, lai prāvesta teiktie vārdi paliek dzīvi cilvēku sirdīs, lai tie nav tikai tukši vārdi.

Uz priesteru pleciem. To, ka prāvesta Alberta Budžes pavadišana Debesu valstībā bija īpaša, liecināja tas, ka izvadišanā piedalījās vairāki priesteri.

Dziesmas piemiņai. Rakstniece Veneranda Andžāne klātesošos aicināja kopīgi nodziedēt priestera mīlāko dziesmu “Esi sveicināta, Marija...”. Arī Rugāju kora dalībnieki (foto) diriģenta Pētera Sudarova vadībā dziedēja par godu prāvestam.

Svecišu vakari

1.novembrī plkst. 17.00 Začu kapos; **2.novembrī** plkst. 18.00 Balvu-Rozu kapos; **4.novembrī** plkst. 14.00 Golvoru kapos un plkst. 16.00 Cepurnieku kapos; **4.novembrī** Bēļiņu kapos un plkst. 16.00 Ploskīnes kapos; **5.novembrī** plkst. 12.00 Kupravas katoļu baznīcā Sv.Mise par mirušajiem, kas apbedīti Kupravas kapos, plkst. 14.00 Svecišu vakars kapsētā.

Apsveikums

Tu dzimusi starp rudens bēriem,
To dzīvei rudens krāsas klāt,
Un rudens vēju dotās dziesmas
Tev savā mūžā izdziedāt.
Ik grūtībās tev lepnai stāvēt,
Kā martiņprozes salnās stāv,
Un atvasaras silto gaismu
Līdz pavasarim saglabāt.
(L.Daugiša)

Sarmīti Lazdiņu skaistajā jubilejā sveic un stipru
veselību vēl

Ināra un Gunārs

Pērk

Z.s "Strautini"
mājlopus.
Samaksa tūlitēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Craft Wood
100% Latvijas uzņēmums
Pērk cirsmas un meža išašumus visā Latvijā.
Cenas no 1000-10000 Eur/ha.
Velcam precīzu vērtēšanu
un palīdzam noformēt dokumentus.
Cirsmu dastobana un stigošana.
T. 26360308, craftwood@inbox.lv
www.craftwood.lv

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLITĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparsstrade.lv

SIA "LATVIJAS GAĀ" iepērk
liellopus, jaunlopus, aitas,
zirgus. Samaksa tūlitēja.
Svarī. Tālr. 28761515.

SIA "ĀIBI" pērk
liellopus, jaunlopus,
aitas, zirgus.
Pērk arī gaļas šķirnes jaunlopus eksportam.
Piemaksas par bioloģiskiem lopiem.
Samaksa tūlitēja. Svarī.
Tālr. 26142514, 20238990.

Pērk meža išašumus
ar zemi un cirsmas.
Tālr. 29433000.

Pērk mežus, cirsmas.
Tālr. 26489727, 27270205.

PĒRK "LATVIJAS
MEŽSAIMNIEKS" MEŽUS AR
ZEMI. TĀLR. 26106212.

Pērk lauku māju.
Tālr. 28282021.

Pārdod

Pārdod lopbarības un pārtikas
sausus, kvalitatīvus kartupeļus,
burkānus, graudus, puscukurbetes.
Tālr. 25442582.

Pārdod sīvēnus.
Tālr. 26329184.

Pārdod sīvēnus. Tālr. 29276226.

Pārdod sīvēnus (bioloģiskos).
Tālr. 26617620.

Pārdod brūnraibū labas piena govs
telīti (5.08.2017.). Tālr. 26308314.

Pārdod 3-istabu dzīvokli Ezera ielā.
Tālr. 29447822.

Dažādi

Bez maksas attīra lauksaimniecības zemes no krūmiem, kokiem. Veic
piemaksu par esošo kokmateriālu. Tālr. 26589370, 26211223.

Vajadzīgs plīts mūrnieks. Tālr. 25934091.

Dievkalpojumi novembrī

ROMAS KATOĻU DRAUDZĒS

Balvos – 1.novembrī - Visu Svēto diena (obligātas
svinības), Sv.Mise - plkst. 7.00, plkst. 11.00 un plkst.
18.00 (kopīga Psalmu dziedāšana par mirušajiem
baznīcā);

2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena,
Sv.Mise plkst. 7.00, plkst. 8.00, plkst. 9.00, plkst. 11.00,
plkst. 14.00 un plkst. 16.00 (par visiem mirušajiem,
kas apbediti Balvu-Rozu kapos); 5.novembrī - Parastā
liturgiskā laikaposma XXXI svētdiena, Sv.Mise - plkst.
8.00 un plkst. 11.00; 8.novembrī - Visu Ticīgo mirušo
piemiņas dienas oktāvas noslēgums - plkst. 17.30
Rožukronis un Sv.Mise plkst. 18.00 par visiem
mirušajiem ticīgo nodomos; 12.novembrī - Parastā
liturgiskā laikaposma XXXII svētdiena, Sv.Mise plkst.
8.00 un plkst. 11.00; 18.novembrī - Latvijas Neatkarības
proklamēšanas diena, svētku Sv.Mise plkst. 11.00;
19.novembrī - Parastā liturgiskā laikaposma XXXIII
svētdiena, Sv.Mise - plkst. 8.00 un plkst. 11.00;
26.novembrī - Mūsu Kungs Jēzus Kristus - Vispasaules
Karalis, svētdienas ziedojojumi RGS uzturēšanai,
Sv.Mise - plkst. 8.00 un plkst. 11.00.

Balvu pansionātā – 1.novembrī - Visu Svēto
diena, Sv.Mise - plkst. 14.00; 12.novembrī - Parastā
liturgiskā laikaposma XXXII svētdiena, Sv.Mise - plkst.
14.00; 26.novembrī - Mūsu Kungs Jēzus Kristus -
Vispasaules Karalis, svētdienas ziedojojumi RGS
uzturēšanai, Sv.Mise - plkst. 14.00.

Sprogu baznīcā – 5.novembrī - Parastā liturgiskā
laikaposma XXXI svētdiena, Sv.Mise - plkst. 14.00;
19.novembrī - Parastā liturgiskā laikaposma XXXIII
svētdiena, Sv.Mise - plkst. 14.00.

Šķilbēnos – 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst.
9.00; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena
- plkst. 9.00; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena
- plkst. 9.00; 12.novembrī plkst. 9.00; 18.novembrī -
Latvijas Republikas proklamēšanas diena - plkst. 9.00;
19.novembrī plkst. 9.00; 26.novembrī - Mūsu Kungs
Jēzus Kristus, Vispasaules Karalis - plkst. 9.00.

Baltinavā – 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst.
11.30; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena
- plkst. 11.30; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena
- plkst. 11.30; 12.novembrī plkst. 11.30; 18.novembrī -
Latvijas Republikas proklamēšanas diena - plkst.
11.30; 19.novembrī plkst. 11.30; 26.novembrī - Mūsu
Kungs Jēzus Kristus, Vispasaules Karalis - plkst. 11.30.

Tilžā - 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst. 14.30;
2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena - plkst.
14.30; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena - plkst.
14.30; 12.novembrī plkst. 14.30; 18.novembrī - Latvijas
Republikas proklamēšanas diena - plkst. 14.30;
19.novembrī plkst. 14.30; 26.novembrī - Mūsu Kungs
Jēzus Kristus, Vispasaules Karalis - plkst. 14.30.

Bēržos – 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst.
9.30; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena
- plkst. 9.30; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena
- plkst. 9.30;

12.novembrī plkst. 10.00; 19.novembrī plkst. 9.30;

26.novembrī plkst. 10.00; 30.novembrī - Svētā

Apustuja Andreja diena, draudzes svētki pulksten

18.00.

Krišjānos – 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo

piemiņas diena - plkst. 16.30; 12.novembrī plkst. 13.00;
26.novembrī plkst. 13.00.

Skujetniekos – 9.novembrī plkst. 12.00.

Augustovā – 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst.
12.00; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena
- plkst. 12.00; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena -
plkst.12.00; 19.novembrī plkst.12.00.

Rugājos - 1.novembrī - Visu Svēto diena - plkst.
14.00; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena
- plkst. 14.00; 5.novembrī - mēneša pirmā svētdiena -
plkst. 14.00; 19.novembrī plkst. 14.00.

Kupravā - svētdienas plkst.12.00.

Liepnā - 1.novembrī - Visu Svēto diena, Sv.Mise –
14.00; 2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena,
Sv.Mise - 14.00; 5.novembrī - parastā liturgiskā
laikaposma XXXI svētdiena, Sv.Mise – plkst. 14.00;
12.novembrī - parastā liturgiskā laikaposma XXXII
svētdiena, Sv.Mise – 14.00; 19.novembrī - parastā
liturgiskā laikaposma XXXIII svētdiena, Sv.Mise – 14.00;
26.novembrī - Mūsu Kungs Jēzus Kristus - Vispasaules
Karalis, Sv.Mise - 14.00.

Viljakā - 1.novembrī - Visu Svēto diena, Sv.Mise –
11.00 (baznīcā) un plkst. 18.00 (klostera telpās);
2.novembrī - Visu Ticīgo mirušo piemiņas diena, Sv.Mise
- 11.00 (baznīcā) un plkst. 18.00 (klostera telpās);
5.novembrī - parastā liturgiskā laikaposma XXXI svētdiena,
Sv.Mise – 14.00; 19.novembrī - parastā liturgiskā laikaposma
XXXII svētdiena, Sv.Mise – 14.00; 18.novembrī -
parastā liturgiskā laikaposma XXXIII svētdiena, Sv.Mise –
14.00; 26.novembrī - Mūsu Kungs Jēzus Kristus - Vispasaules
Karalis, Sv.Mise - 14.00.

12.novembrī - parastā liturgiskā laikaposma XXXII
svētdiena, Sv.Mise – 11.00 (baznīcā) un plkst. 18.00
(klostera telpās); 18.novembrī - Latvijas Neatkarības
proklamēšanas diena, Sv.Mise - plkst.11.00; 19.novembrī
- parastā liturgiskā laikaposma XXXIII svētdiena,
Sv.Mise – 11.00 (baznīcā) un plkst. 18.00 (klostera
telpās); 26.novembrī - Mūsu Kungs Jēzus Kristus -
Vispasaules Karalis, Sv.Mise - 11.00 (baznīcā) un plkst.
18.00 (klostera telpās).

LUTERISKAJĀS DRAUDZĒS

Balvos - 5.novembrī - Reformācijas 500 gadu jubilejas
dievkalpojums, koncerts, sadraudzība - plkst.10.00;
12.novembrī - ģimeņu dievkalpojums - plkst.10.00;
19.novembrī - Mirušo piemiņas dienas un valsts
svētkiem veltīts dievkalpojums - plkst.10.00;
26.novembrī - Vārda dievkalpojums - plkst.10.00.

Viljakā - 12.novembrī - Mirušo piemiņas dienas
dievkalpojums - plkst.12.00.

Tilžā - 19.novembrī - Mirušo piemiņas dienas
dievkalpojums - plkst.13.00.

Kārsavā - 12.novembrī - Mirušo piemiņas dienas
dievkalpojums - plkst.15.00.

PAREIZTICĪGAJĀS DRAUDZĒS

Viljakā - dievkalpojumi notiek svētdienās plkst. 9.00.
21.novembrī plkst. 9.00.

Šķilbēnos - 11.novembrī plkst. 10.00; 20.novembrī
plkst. 10.00.

Baltinavā - 4.novembrī plkst. 10.00; 18.novembrī
plkst. 10.00.

Tilžā - 4.novembrī plkst. 8.00.

Rugājos - 4.novembrī plkst. 14.00.

Aizmirsi abonēt

Vaduguni?!

Zvani,

palīdzēsim.

Tālr.

**64507018,
26161059.**

Atvadu vārdi

ATVADU VĀRDI PRĀVESTAM ALBERTAM BUDŽEM

Lūgsmi Tavai dvēselitei
Debesēlā mieru gūt,
Lai ar Tevi zvaigznes starā
Varam domās kopā būt.
(V.Kokle-Līviņa)

Reizē ar pirmo sniegu mūs sasniedza skumja ziņa, ka mūžibā devies prāvests ALBERTS BUDŽE.

Pirms 20 gadiem Tu kā īstens Jēzus mācekls Dieva vārdu ienesi mūsu skolā. Tavam no sirds teiktajam un Dieva mīlestības piepildītajam vārdam bija liels spēks, un arī mūsu sirdis iedegās Dieva mīlestības liesmiņa. Tu mūs ar jaunekļigas degsmes pilnām acīm mudināji Dievu meklēt un slavināt visos iespējamajos veidos: gan dziedot, gan iestudējot ludzīnas, gan piekalpojot pie altāra, gan lūdzoties Svētajās Misēs, kuras kopīgi svinējām mūsu skolā.

PALDIES Tev par skolai dāvātajām Krustacela gleznām! PALDIES par mūsu sirdis iešēto dzīvo ticību un cerību! Vārdi, ko Tu mums teici, dzīvos sirdis un atmiņās...

Nu Tu raudzīsies uz mums no mākoņu malīnās. Lai Tev tur augšā ir silti!
Dzīlā cieņā noliecam galvas un lūdzam mūžigo mieru Tavai dvēselitei, kuru nu padebešos uz saviem baltajiem spārniem aiznes gājputni...

UPĪTES PAMATSKOLAS KOLEKTĪVS

Lai gaiši debess gori aizvad tevi
tai valsteibā, kur visim labi kluojās,
jo tīm, kas tic un Divam veļtej sevi,
byus myužam dzeivuot debess
Tāva muojuos.

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība tuviniekim, priesteri

ALBERTU BUDŽI mūžibas ceļos
pavadot.

Vilakas katolu draudze un priesteris
Guntars Skutels

Es palieku tepat -
Aiz zvaigznēm, kur sargeņēļi mit,
Mīlo sirdspuktos
Un baltās domu krustcelēs, kur
satikties.
(O.Lisovska)

Izsakām līdzjūtību **Valentinai, Ingūnas un Sandra** ģimenēm, mīlo vīru, tēvu **ULDI ŠTRAUBI** pavadot mūžibā.

Lizinsku ģimene

Laika pulkstenis nozvanīja. Apstājas
viss.
Klusumam blakus mīlestība, darbs,
Sacītais vārds tuvs, bet bezgala
kluss-

Kā mūža nogurums.
(V.Kokle-Līviņa)

Izsakām līdzjūtību **Valentinai un pārējiem tuviniekim**, no **ULDA ŠTRAUBES** uz mūžu atvadoties.
Tunķelu, Keišu ģimenes

Tu aizej prom pa krāšņu ziedu ceļu
Uz mūžibū! Šalc egle, priede, bērzs.
Tik kādā mājā, kādā istabīnā
Gan tavas balss, gan tāvu soļu
trūks.

(N.Dzirkale)
Skumju un atvadu brīdi klusa un patiesa līdzjūtība **sievai Valentinai Štraubei**, dēlam Sandrim ar ģimeni, meitai Ingūnai ar ģimeni, mazbēriem Rihardam un

Patrisijai, vīram, tēvam, vectēvam **ULDIM ŠTRAUBEM** aizejot mūžibā.

Kaimiņi: Supes, Melnberga, Zina, Iweta, Artūrs, Monika, Lūcija un Jānis Logini, Vija, Mareks, Anita, Ivars, Anna, Bronislavs, Anna, Janīna un Jānis Keiši, mājas vecākā Aija

No rudens zariem sārti sapņi krit,
Pa rudens vagām tumšas ēnas
taustās.
Bet balti mākoņi vēl slid. Un slid.
Un dienas staigātās vēl
neapjaustas.
Vai mūžīgs mūsu gulbju laiks?
Vai mūžīgs?

(M.Bārbale)
Kad krāšņajos rudens ziedos līst
atvadu asaras, mūsu patiesa
līdzjūtība **sievai Valentinai, bēriem un mazbēriem**, vīru, tēvu, vectēvu **ULDI ŠTRAUBI** kapu
kalniņā guldot.

Bijušie Baltinavas mežniecības
darbabiedri - Voldemārs, Mārite,
Vija, Aldis T., Velta, Vladimirs

Tavu dvēseli enģēli uz spārniem tur,
Ar mīliem vārdiem lielo sāpi viegлāk
bur.

Lai tavi mīlie var tālāk doties,
Par visu labo tev pateicoties.

(B.Koknese)
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību sāpju
brīdi **Valentinai Štraubei ar ģimeni**, pavadot vīru, tēvu **ULDI ŠTRAUBI** mūžibas ceļā.

Dārza kaimiņi Kokoreviču un Cibulu
ģimenes

Un sagriezās pasauļe visa,
Tās vidū tu biji tas balsts,
Pie kura tveroties saprāts dzisa...
Bet tagad - dvēsele salst. (O.Skuja)

Kad kluso sāpi izraud sveces,
mūsu visdzīlākā līdzjūtība **Sandrim, Ingūnai un Valentinai**, mīlo **TĒTI, VĪRU** mūžibā pavadot.

Ingus, Linda, Skaidrīte, Artūrs

Nevar pazust tas, ko mīli,
Nezūd darbs, kas krietni veikts.
Ari tad, ja mūža gājums
Šķiet pārāk negaidīti beigts. (A.Krūklis)
Izsakām līdzjūtību **Valentinai Štraubei un piederīgajiem**, pavadot **VĪRU, TĒVU, VECTĒTIŅU** pēdējā gaitā.

Bijušie darba kolēgi: Ludmila, Nīna, Anita, Jeļena, Iweta, Dzintra, Anita

Reiz pienāk tā diena, nelūgta un
skarba,
Kad dzīli, dzīli daudziem sirdis sāp.
Mūsu klusa līdzjūtība **Valentinai, Ingūnus un Sandra** ģimenēm, vīru, tēvu, vectēvu **ULDI ŠTRAUBI** mūžibā pavadot.

Kaimiņi: V.Garanča un Apšeniekū ģimenes

Es tagad aizeju, bet ne jau prom.
Es aizeju tepat -
Ar citām puķēm, citu sauli
Ar citu zemi parunāt.
(M.Zviedre)

Skumju brīdi esam kopā ar
Valentīnas ģimeni, vīru, tēvu un
vectēvu **ULDI ŠTRAUBI** mūžibā
pavadot.

Krakupu un Sausiņu ģimenes

Mani mīlie, es pie jums vēl būšu,
Sniega pārlā, čukstā, rasas lāsē,
Saulē, vējos, dziesmās, jūsu mūžos
Dzīve beidzas, mīlestība nē.

Skumju un atvadu brīdi mūsu
patiesa līdzjūtība **Valentinai, Ingūnai un Sandrim** ar ģimenēm,
ULDI ŠTRAUBI mūžibas ceļā
pavadot.

MCVU mednieku kolektīvs

Vēl tikko pasaciju draugiem labu
vārdu,

Vēl tikko iztulkouj svires dziesmu
es,
Vēl tikko sapratu, cik bezgalīgi zilas
Ir dzimtās zemes visas pamales.

(S.Kaldupe)
Sāpes mūsu sirdi nesi, agri šķiroties
no mums. Izsakām dziļu līdzjūtību
sievai un piedēriņajiem, ULDI ŠTRAUBI pāragri zaudējot.

Medību iecirkni "Saugrieži" un
"levlejas"

Vismelnākā šķiršanās stunda,
Par ēnu kad pārtop tavs glāsts,
Tēt, tie esam mēs, kuros tālāk
Nu skanēs tavs dzīvības stāsts.

(K.Apškrūma)
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību
Sandrim Štraubem, tēvu **ULDI ŠTRAUBI** zaudējot.

Kozlovsku, Baranovsku, Kotānu un
Poriešu ģimenes

Raud rudens vējš, un debess raud,
Rūgtas lāses pelēkie mākonī slaka.
Ir tikai sāpes, un vārdu nav
Te, kur mūžibā aizvajas taka.

Lai patiesa līdzjūtība dod spēku un
mierinājumu **Jāzepam Rancānam**,
kad pa rudens zeltaino lapu ceļu uz
mūža mājām jāpavada **MĀTE**.

Rita, Laimonis, Zinaida, Ivars,
Antra, Gunārs

Nu mūžs ir noslēdzies,
Stāv ozols pagalmā un skatās,
Kā aiziet tēvs caur vārtiem
Savās mūža takās.

(J.Rūsiņš)
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību mūsu
kolēgiem **Jeļenai un Sergejam Arbuzoviem, TĒVU, SIEVASTĒVU, VECTĒTIŅU** mūžibā pavadot.

VID Latgales MKP daļas Vientulū
MKP kolēgi

Satumsis ceļš-
Ar lietus asarām pārpludināts...

Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem...

Kad rūgti smaržo egļu zari un sirdis
Tik loti sāp.

Klusa līdzjūtība un mierinājuma vārdi
lai dod spēku un atbalstu **Oļegam, MĀSU** mūžibas ceļā pavadot.

VRS VIP RIKD OVN kolektīvs

Līdzjūtības

most rudens diena asarotiem
plakstiemi,
ceļš baltām pēdām klusot apstājies.
šis skumjais ceļš
reiz pienāks itin visiem,
vien loti žēl -
Tev stājās pusēļā.

(V.Kokle-Līviņa)

Klusa un patiesa līdzjūtība sāpju brīdi
Oļegam Astreiko, MĀSU kapu

kalniņā pavadot.

VRS Viļakas pārvaldes kolektīvs

Es aizeju, kaut te man loti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt.

Varbūt tur brīnumu var satikt,

Ko te man dzīve neatlāva gūt.

Kad klusums runā skālāk par

vārdiem, izsakām visdzīlāko

līdzjūtību **Oļegam Astreiko un**

tuviniekiem, MĀSAI mūžibā

aizejot.

Abrenes ielas 5. mājas kaimiņi

Viss izlijis, tik sveču liesma
vēl atmiņai tiks iedegta.

Zieds galvu liec ,un asara uz vaiga

aiziešanas sāpi mazgā.

Mūsu patiesa līdzjūtība **Edgara un**

Māra Krasovsku ģimenēm,

pavadot tēvu, vectēvu

EGIDIJU KRASOVSKI mūžibā

ceļā.

Austra, Ilze, Jānis

Lai paliek ābele, ko iestādīju,
Un vārds, ko kādam teicu mierinot.

Tik godigs darbs bez skāluma ir

vainags

Pie zemes vārtiem, ko man lidzi dot.

(K.Apškrūma)

Izsakām patiesu līdzjūtību **sievai Martai, bēriem Marutai, Mārim, Edgaram ar ģimenēm, EGIDIJU KRASOVSKI** mūžibā

pavadot.

Alda Kindzuļa ģimene

Krustu krustām zemes ceļi,
Tavs celiņš izstaigāts,

Dod, Dievīn, dvēselei

Vieglu ceļu viņsaule.

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtību

sievai Martai, Māra, Edgara un

Marutas ģimenēm, vīru, tēvu,

vīratēvu, vectēvu, vecvectēvu

EGIDIJU KRASOVSKI mūžibā

pavadot.

Aloizs, Valentīna, Elitas ģimene

Zaļš egles zars un balto sveču
liesmas

Kā sveiciens pēdējais iet lidzi

mūžibā.

Izsakām līdzjūtību **Edgaram Krasovskim, TĒVU** klausājā
mūžibas ceļā pavadot.

